

รายงานผลสรุปความคิดเห็นสาธารณะ

ต่อ (ร่าง) แผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)

และ (ร่าง) ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บรายได้เพื่อนำไปใช้ในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม

ประเด็นที่ ๑-๕ ปรากฏอยู่ใน (ร่าง) แผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน	
ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น ๑. นิยาม “บริการโทรคมนาคมพื้นฐาน” ซึ่งกำหนดว่าหมายถึง “บริการโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต โดยไม่จำกัดประเภทของเทคโนโลยีนำมาใช้และลักษณะการใช้งาน และอาจรวมไปถึงอุปกรณ์ปลายทาง ซอฟต์แวร์ หรือส่วนประกอบอื่นๆ ที่จำเป็นซึ่งใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้สามารถเข้าถึงการใช้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ” มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๑	ความเห็นและผลการพิจารณา
กลุ่มผู้ประกอบการ ควรครอบคลุมถึงการเตรียมความพร้อมในการให้บริการโทรคมนาคมในกรณีเหตุฉุกเฉินหรือเกิดภัยพิบัติจากธรรมชาติ หรือโดยน้ำมือมนุษย์ ควรเพิ่มเติม“การให้บริการเพื่อความปลอดภัยของสาธารณะตามนโยบายของรัฐ รวมถึงในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติ” ไว้ในนิยาม ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนในคำนิยาม เช่น สถานศึกษา ศาสนสถาน สถานพยาบาล หน่วยงานบริการสังคม ควรทบทวนนิยามเป็นระยะๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อกำหนดเงินงบประมาณที่จะใช้ลงทุนอย่างประหยัด โดยใช้ข้อมูลที่สมเหตุสมผล เนื่องจากเงินลงทุนการให้บริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง เป็นภาระของผู้ประกอบการและผู้ใช้บริการ เป็นต้นทุนของการให้บริการทั่วถึงที่จะแปรผันตรงกับขอบเขตนิยามนี้ จึงต้องกำหนดให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช. เท่าที่กฎหมายกำหนด ควรเพิ่มคำนิยาม “การให้บริการเพื่อสังคม” หมายถึง บริการโทรศัพท์ฉุกเฉิน บริการสอบถามเลขหมาย รวมทั้งบริการของหน่วยงาน องค์กรเพื่อสังคมอื่นๆ ที่ไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากประชาชนผู้ให้บริการ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นต้องนับรวมอยู่ในภาระค่าธรรมเนียม USO ด้วย กรณีการจัดให้มีอุปกรณ์ปลายทาง ซอฟต์แวร์ หรือส่วนประกอบอื่นๆ ที่จำเป็นในการติดต่อสื่อสาร นั้น กสทช. อาจดำเนินการได้เฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อย คนพิการ เด็ก คนชรา ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗ แห่ง	เห็นควรปรับปรุงนิยามให้มีความทันสมัย เปิดกว้างให้สามารถดำเนินงานให้ครอบคลุมภารกิจเป้าหมายที่มุ่งเน้นทั้งการจัดให้มีบริการเสียงและบริการข้อมูลทั้งในระดับชุมชนและระดับครัวเรือน/บุคคล สอดคล้องกับทิศทางการจัดให้มีบริการตามมาตรฐานสากล โดยเห็นควรกำหนดให้ “บริการโทรคมนาคมพื้นฐาน” หมายความว่า “บริการโทรศัพท์และบริการอินเทอร์เน็ตที่ความเร็วไม่น้อยกว่า ๒ Mbps โดยไม่จำกัดประเภทของเทคโนโลยีและลักษณะการใช้งาน รวมถึงอุปกรณ์ปลายทาง ซอฟต์แวร์ หรือส่วนประกอบอื่นๆ ตามความจำเป็น ตลอดจนจัดให้มีการส่งเสริมและเพิ่มทักษะความรู้อันเป็นประโยชน์แก่ประชาชนให้สามารถเข้าถึงการใช้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ” เหตุผลในการพิจารณา ๑. เห็นควรกำหนดความเร็วในการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตไว้ในนิยามนี้ เพื่อให้บุคคลได้รับทราบถึงคุณภาพขั้นพื้นฐานในการให้บริการของผู้ประกอบการ เป็นการรักษาสิทธิประโยชน์ของผู้ใช้บริการ โดยเห็นควรกำหนดความเร็วขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ๒ Mbps ๒. สำหรับประเด็นการจัดให้มีอุปกรณ์ปลายทาง ซอฟต์แวร์หรือส่วนประกอบอื่นๆ

พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔	
กรณีการจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้งานแก่ประชาชนทั่วไป อาจเกินขอบเขต USO ของ กสทช. ควรเป็นหน้าที่ของรัฐบาล	
นิยามมีความหมายกว้างเกินไป ไม่ควรตีความหมายบริการโทรคมนาคมพื้นฐานแบบกว้างโดยรวมถึงบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระบบ ๓G หรือ ๔G หรือระบบอื่นๆ ที่จะมีการพัฒนาในอนาคต อีกทั้งรวมถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงโดยไม่จำกัดความเร็ว เสนอให้ปรับปรุงดังนี้ “บริการโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วอย่างน้อย ๑๕๕ Kbps โดยใช้เทคโนโลยีที่มีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด” ซึ่ง กสทช. สามารถทบทวนปรับปรุงนิยามเป็นระยะๆ ตามสภาพตลาดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความต้องการของประชาชนที่เปลี่ยนแปลง เพื่อให้การใช้เงินกองทุน USO มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	
นิยามมีความหมายค่อนข้างกว้าง เช่น ไม่กำหนดความเร็วอินเทอร์เน็ต ไม่ระบุถึงชนิดของเทคโนโลยี เช่น “บริการโทรศัพท์” ควรระบุเจาะจง ว่าหมายถึงโครงข่ายโทรศัพท์บ้าน หรือ สัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่	
เหมาะสมแล้ว และเสนอแนะว่าหากกำหนดแผนการให้บริการ USO ด้านกระจายเสียง กับด้านโทรคมนาคม ด้วยกัน จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและเป็นการลงทุนที่คุ้มค่ากว่า ตัวอย่างการให้บริการอินเทอร์เน็ตและบริการโทรศัพท์ผ่านดาวเทียมแก่โรงเรียน/ชุมชน โดยใช้จอแสดงภาพตัวเดียวกัน	
เหมาะสมแล้ว โดยอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตามพัฒนาการของเทคโนโลยี	
● กลุ่มผู้บริโภค	
ควรเพิ่ม “...ได้อย่างทั่วถึง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ” เพราะห่วงประเด็นความทั่วถึง	
เห็นด้วยกับนิยาม ควรครอบคลุมถึงการให้ความรู้และผลักดันให้เกิดผล	
ควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับคนพิการ จัดให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารอุปกรณ์ขึ้นพื้นฐานให้เหมาะสม และประชาชนสามารถหาซื้อได้ในราคาที่เหมาะสม	
ควรเพิ่ม “...การใช้งานแก่ประชาชน รวมทั้งจัดให้มีคลื่นความถี่เฉพาะสำหรับภาวะฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติ และเลขหมายโทรคมนาคมเพียงเลขหมายเดียวทั่วราชอาณาจักรสำหรับการแจ้งเหตุอันอาจเป็นภัยฉุกเฉิน”	
ควรเพิ่ม “...ได้อย่างเหมาะสม <u>ทั่วถึง</u> อย่างเท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ”	
ควรเพิ่ม “...ให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ” เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายบรอดแบนด์แห่งชาติ	
ควรกำหนดให้ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ โดยเฉพาะคนพิการทางการได้ยินที่มีรูปแบบการใช้บริการแตกต่างจากคน	
จำเป็น เห็นว่า มีความจำเป็นสำหรับกลุ่มเป้าหมายตามมาตรา ๑๗ แห่ง พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เช่น สถานศึกษาในชนบท กลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ผู้พิการ ที่ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการโทรคมนาคมพื้นฐานได้หากขาดสิ่งเหล่านั้น ทั้งนี้ การจัดอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวจะเน้นเฉพาะชุมชนและกลุ่มเป้าหมายทางสังคมที่ขาดโอกาสเป็นหลัก โดยไม่รวมไปถึงการจัดให้กับประชาชนหรือหรือครัวเรือนทั่วไป ๓. สำหรับประเด็นการเพิ่มเติมการจัดฝึกอบรมไว้ในนิยาม เห็นว่า เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายที่ขาดโอกาสทางสังคม ตามที่กฎหมายกำหนด ได้มีโอกาสเข้าถึงและได้เรียนรู้ทักษะในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ๔. เรื่องการจัดทำหลักเกณฑ์การใช้ทรัพยากรโทรคมนาคมในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติ รวมทั้งการกำหนดมาตรการเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติดังกล่าวกำหนดอยู่ในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมแล้วซึ่งจะต้องดำเนินการจัดทำแผนและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องต่อไป ๕. แนวทางการปฏิบัติและการประเมินผลในแผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม กำหนดให้พิจารณาทบทวนและปรับปรุงแผนทุกๆ ๒ ปี เพื่อให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป	

ทั่วไป โดยใช้บริการข้อมูลเป็นหลัก เช่น SMS หรือ VDO ซึ่งต้องใช้จำนวนครั้งและระยะเวลาในการติดต่อสื่อสารมากกว่าคนทั่วไป ทำให้มีค่าใช้จ่ายการใช้บริการที่สูงกว่าปกติ จึงขอให้กำหนดนิยามบริการโทรคมนาคมพื้นฐานไว้เฉพาะสำหรับคนพิการทางการได้ยิน ให้สามารถเข้าถึงได้ในอัตราค่าบริการที่น้อยที่สุดหรือไม่มีค่าใช้จ่ายเลย	
ควรกำหนดนิยามบริการโทรคมนาคมพื้นฐานสำหรับคนพิการเป็นการเฉพาะ	
ควรกำหนดให้มีความเป็นรูปธรรมและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ควรกำหนดนิยาม “บริการโทรคมนาคมเพื่อสังคม” ต่างหากให้มีความชัดเจน	
นิยามที่กำหนดไว้ค่อนข้างสมบูรณ์ และควรคำนึงถึงการเข้าถึงของประชาชนทุกกลุ่ม	
เสนอตัดคำว่า “อาจ” “...อาจรวมไปถึงอุปกรณ์ปลายทาง...” เพราะเทคโนโลยีโทรคมนาคมมีการพัฒนาการ ซึ่งอุปกรณ์และซอฟต์แวร์มีความจำเป็นมากในการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน	
เหมาะสมแล้ว และควรกำหนดนิยามบริการเพื่อสังคมว่ามีบริการใดบ้างและครอบคลุมถึงการบริการสาธารณสุขและองค์กรการกุศล	
เหมาะสมแล้ว	
ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น ๒. ควรกำหนดความเร็วของอินเทอร์เน็ตไว้ในนิยามคำว่า “บริการโทรคมนาคมพื้นฐาน” หรือไม่	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๒	ความเห็นและผลการพิจารณา
กลุ่มผู้ประกอบการ ไม่ควรกำหนดความเร็วในนิยามนี้ แต่ให้กำหนดว่า “ความเร็วไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ กสทช. กำหนด” เพราะมาตรฐานความเร็วการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตพื้นฐานควรขึ้นกับสภาพภูมิศาสตร์ โดยคำนึงถึงเงินลงทุนในการติดตั้งโครงข่าย โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่ โดยมีคุณภาพและอัตราค่าบริการที่กำหนด เนื่องจากความเร็วของอินเทอร์เน็ตที่กำหนดจะแปรผันตรงกับเงินลงทุน และเป็นภาระของผู้รับใบอนุญาตและผู้ใช้บริการทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ควรกำหนดไว้ในนิยามนี้ แต่ไปกำหนดไว้ในรายละเอียดโครงการที่จะดำเนินการ ไม่ควรกำหนดในนิยามนี้ แต่ไปกำหนดในเงื่อนไขของแผนการให้บริการ USO โดยมีความเร็ว ๑ Mbps ขึ้นไป และให้มีการควบคุมคุณภาพการใช้งาน เช่น Sharing Ratio หรือ Committed Information Rate ไม่ควรกำหนดความเร็ว เนื่องจากพัฒนาการของเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว ควรกำหนดไว้ในนิยาม ควรมีความเร็วขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ๒ Mbps ที่มีคุณภาพในการให้บริการตามมาตรฐานที่กำหนด ควรกำหนดความเร็วตามความเหมาะสมของเทคโนโลยีในพื้นที่นั้นๆ ความเร็วขั้นต่ำที่ ๗๖๘ Kbps – ๑.๕ Mbps เพื่อให้	เห็นควรกำหนดความเร็วของอินเทอร์เน็ตไว้ในคำนิยาม โดยกำหนดความเร็วขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ๒ Mbps เพื่อให้บุคคลได้รับทราบถึงคุณภาพขั้นพื้นฐานในการให้บริการของผู้ประกอบการ เป็นการรักษาสติประโยชน์ของผู้ใช้บริการ

สอดคล้องกับ Tier ของกรอบนโยบาย ICT ๒๐๒๐	
ควรกำหนดความเร็ว และให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสังคม นโยบายบรรทัดแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล โดยความเร็วที่ควรกำหนด คือ ๖-๑๐ Mbps และไม่จำกัดปริมาณการใช้งาน (Unlimited)	
ความเร็วที่ควรกำหนด คือ ไม่เกิน ๑๕๕ kbps ซึ่งสามารถให้บริการได้โดยเทคโนโลยี EDGE ที่แพร่หลายอยู่แล้วในปัจจุบัน การกำหนดความเร็วที่เกินกว่า ๑๕๕ kbps ในช่วงเวลาที่ กสทช. ยังมิได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้เทคโนโลยี Wireless Broadband จะทำให้รัฐถูกบังคับให้ต้องเลือกใช้เทคโนโลยี Fixed Broadband เท่านั้น	
ในกรณีที่ไม่คิดค่าบริการ ควรกำหนดความเร็วที่ต่ำกว่า Commercial Price ของบริการอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการโดยผู้ประกอบการ แต่หากกำหนดความเร็วที่สูงกว่า Commercial Price ก็ควรให้มีการคิดค่าใช้บริการได้	
ควรกำหนดความเร็วที่ไม่กระทบกับกลไกตลาด และผู้ประกอบการให้บริการอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน โดยไม่ควรเกิน ๑-๒ Mbps	
● กลุ่มผู้บริโภค	
ไม่ควรกำหนดความเร็ว แต่กำหนดว่า “...ควรมีความเร็วที่เหมาะสม ทันสมัย และเป็นสากล ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของ คนพิการแต่ละบุคคล”	
ไม่ควรกำหนดความเร็วไว้ในนิยามนี้ ความเร็วขั้นต่ำควรไม่น้อยกว่า ๓ Mbps	
ไม่ควรกำหนดไว้ในนิยามนี้ แต่ไปกำหนดไว้ในส่วนอื่นแทน เนื่องจากเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น	
ควรกำหนดความเร็วอยู่ที่ ๗๐/๒๐ Mbps	
ควรกำหนดความเร็วไว้ในนิยามนี้ โดยให้เหมาะสมกับเทคโนโลยีที่สามารถทำได้ใน ๕ ปี โดยคำนึงถึงการใช้งานด้านการศึกษา การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูล การใช้งานของคนพิการ จึงควรกำหนดความเร็วในการรับ-ส่งข้อมูลไม่น้อยกว่า ๒ Mbps	
ควรกำหนดความเร็วขั้นต่ำเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ของความเร็วสูงสุด ณ ช่วงเวลานั้น (ตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป) และให้มีการตรวจสอบความเร็วให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลที่กำหนดในนิยาม	
ควรกำหนดความเร็วไม่น้อยกว่า ๒ Mbps	
ควรกำหนดความเร็ว upload ที่ ๑ Mbps ขึ้นไป	

ควรกำหนด	
ควรกำหนดความเร็ว ๘ – ๑๕ Mbps /๑ Mbps	
ควรกำหนด และกำหนดความเร็วไม่ต่ำกว่า ๕ Mbps	
สำหรับโรงเรียน ความเร็วขั้นต่ำควรเป็น ๖ Mbps ขึ้นไป	
สำหรับโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ขาดแคลนบริการ ความเร็วขั้นต่ำควรเป็น ๕ Mbps	
ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น ๓. ควรกำหนดให้บริการโทรคมนาคมเพื่อสังคม เช่น บริการโทรศัพท์ฉุกเฉิน บริการสอบถามเลขหมาย ที่ไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากประชาชนผู้ใช้บริการ เป็นส่วนหนึ่งของนิยาม “บริการโทรคมนาคมพื้นฐาน” หรือไม่ อย่างไร	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๓	ความเห็นและผลการพิจารณา
กลุ่มผู้ประกอบการ บริการโทรศัพท์ฉุกเฉินควรเป็นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการโทรศัพท์ทุกราย โดยกำหนดเป็นเงื่อนไขเฉพาะในใบอนุญาต แต่หาก กสทช. ประสงค์จะจัดให้มีโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อใช้ในการฉุกเฉินเป็นการเฉพาะนั้น ขอเสนอให้ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งโครงข่ายโทรคมนาคมไร้สายในกรณีฉุกเฉินโดยใช้คลื่นความถี่ย่าน ๔๗๐ MHz ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานรัฐสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างปลอดภัยผ่านคลื่นความถี่ที่ช่วงกว้างมากและมีพื้นที่ครอบคลุมเป็นบริเวณกว้าง ไม่ควรกำหนดให้ “บริการสอบถามเลขหมาย “เป็นส่วนหนึ่งของนิยาม เนื่องจากเป็นบริการในเชิงพาณิชย์ หากกำหนดเป็นบริการ USO ด้วย จะเป็นการลงทุนที่ซ้ำซ้อนไม่เกิดประโยชน์ ไม่ควรกำหนด เนื่องจากผู้รับใบอนุญาตบางลักษณะบางประเภทไม่อาจให้บริการนั้นได้ แต่ควรไปกำหนดให้ “บริการโทรศัพท์ฉุกเฉิน และ บริการสอบถามเลขหมายที่ไม่มีการเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้” เป็นเงื่อนไขใบอนุญาตของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องประเภทนั้นๆ ให้ต้องถือปฏิบัติ ไม่ควรกำหนด เนื่องจากบริการดังกล่าวสามารถเข้าถึงได้เมื่อบริการโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นบริการหลักที่กำหนดไว้ในแผน USO เข้าถึงพื้นที่ ไม่ควรกำหนด เพราะในปัจจุบันบริการโทรศัพท์ฉุกเฉิน บริการสอบถามเลขหมาย เป็นบริการประเภท ๑ ที่ยังไม่มีชัดเจนในเรื่อมาตรฐานและวิธีการ ไม่จำเป็นต้องกำหนด เพราะเป็นอำนาจตาม พ.ร.บ.การประกอบกิจการโทรคมนาคมฯ อยู่แล้ว และการกำหนดบริการ	บริการโทรศัพท์ฉุกเฉินถือเป็นส่วนหนึ่งของบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน เนื่องจากเป็นบริการพื้นฐานสำหรับประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจของสภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union) ที่พบว่าร้อยละ ๗๐ ของประเทศที่ทำการสำรวจทั่วโลก กำหนดให้บริการโทรศัพท์ฉุกเฉินถือเป็นส่วนหนึ่งของบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน ทั้งนี้ ในปัจจุบันหน่วยงานของรัฐมีหมายเลขโทรศัพท์เพื่อแจ้งเหตุฉุกเฉินอยู่หลายเลขหมาย จึงเห็นควรมอบหมายให้สำนักงาน กสทช. ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางดำเนินการจัดให้มีบริการเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉิน โดยรวมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน โดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม ซึ่งมีกรอบระยะเวลาดำเนินการศึกษาให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี และจัดให้มีบริการดังกล่าวภายในระยะเวลาดำเนินการของแผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคมฉบับนี้ต่อไป

โทรคมนาคมเพื่อสังคมทำได้ยาก เพราะมีขอบเขตกว้างและเป็นมิติเชิงสังคม	
บริการโทรศัพท์ฉุกเฉินถูกระบุในใบอนุญาตแต่ละประเภทอยู่แล้ว ส่วนการสอบถามหมายเลขที่ไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่าย มีทั้งที่ผู้ให้บริการไม่คิดค่าใช้จ่ายและคิดค่าใช้จ่าย ควรพิจารณาให้เหมาะสม	
ควรกำหนด การให้บริการเลขหมายพิเศษเพื่อสาธารณะประโยชน์ที่ให้บริการโดยหน่วยงานของรัฐ เช่น ๑๖๖๙ ศูนย์นเรนทร ซึ่งในปัจจุบันไม่ได้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายบริการจากประชาชน ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการให้บริการควรเป็นภาระของกองทุน USO	
หาก กสทช. สามารถระบุได้ว่า “บริการโทรศัพท์ฉุกเฉิน” เป็นเลขหมายใดบ้าง ก็สามารถกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของนิยาม “บริการโทรคมนาคมพื้นฐาน” ได้	
ควรกำหนด และควรกำหนดให้หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนโดยไม่มุ่งหวังกำไร เช่น โรงพยาบาล หน่วยกู้ภัย ต้องให้บริการโทรศัพท์ฉุกเฉินโดยไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ใช้บริการ	
● กลุ่มผู้บริโภค	
ควรกำหนด หากเป็นบริการที่ไม่มีการเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้รับบริการ	
ควรกำหนด โดยเฉพาะ การพัฒนาระบบโทรศัพท์ฉุกเฉินให้มีเลขหมายเดียว และใช้ได้ทั่วประเทศใน ทุกกรณี รวมถึงมีกลไกในการให้บริการโทรศัพท์ฉุกเฉินในกรณีเกิดภัยพิบัติต่างๆ	
ควรกำหนด และให้มีการพัฒนาระบบบริการแจ้งเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติให้มีเลขหมายเดียวทั่วประเทศ และช่องทางการติดต่อให้มีความหลากหลาย เช่น SMS, MMS, text chat, video chat, video call, via mobile	
ควรกำหนด	
ควรกำหนด เพราะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในการใช้โทรคมนาคม	
ควรกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของนิยามในกรณีของโทรศัพท์สาธารณะ และควรเป็นหมายเลข (ทั้งของหน่วยงานรัฐและเอกชน) ที่ไม่ต้องเสียค่าบริการ	
ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น ๔. เห็นด้วยกับแนวคิดในการจัดให้มีบริการ USO โดยแบ่งพื้นที่การให้บริการ (Zoning) ออกเป็น ๓ กลุ่ม หรือไม่ อย่างไร	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๔	ความเห็นและผลการพิจารณา
● กลุ่มผู้ประกอบการ	เห็นชอบแนวคิดการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม
เห็นด้วย โดยควรมุ่งเน้นการจัดให้มีบริการ USO ในพื้นที่กลุ่มที่ ๓ เป็นหลัก ซึ่งตรงกับแนวคิดการจัดให้มีบริการ USO ในพื้นที่ห่างไกล และกลุ่มเป้าหมายที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงบริการ	โดยแบ่งพื้นที่การให้บริการ (Zoning) ด้วยการวางแผนจัดให้มีบริการ USO ซึ่งมีการสำรวจและจัดกลุ่มพื้นที่การให้บริการ (Zoning) โดยนำปัจจัยต่างๆ มาพิจารณา

เห็นด้วย ปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณา คือ ร้อยละของการเข้าถึงและการใช้บริการแต่ละประเภท เช่น โทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต ในแต่ละพื้นที่ และควรเพิ่มเติมรายละเอียดของพื้นที่การบริการของผู้ด้อยโอกาสทางสังคม การแบ่งพื้นที่การให้บริการของแผน USO ขอให้สอดคล้องและมีทิศทางเดียวกันกับนโยบายรัฐบาล	ประกอบ อาทิ ข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านโทรคมนาคม ความหนาแน่นของประชากร จะทำให้การดำเนินการ USO อยู่บนหลักการและพื้นฐานของสภาพข้อเท็จจริง มีการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างมีประสิทธิภาพและตรงกับสภาพความขาดแคลนบริการและความต้องการของพื้นที่ได้มากขึ้น โดยจะต้องประสานการทำงานร่วมกับหน่วยงานรัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการจัดให้มีบริการที่สอดคล้องกับพื้นที่และความต้องการของกลุ่มเป้าหมายทางสังคมต่อไป
การแบ่งพื้นที่การให้บริการของแผน USO ขอให้สอดคล้องและมีทิศทางเดียวกันกับนโยบายรัฐบาล	
เห็นด้วยในหลักการ โดยควรมุ่งเน้นให้บริการ USO ในพื้นที่กลุ่ม ๓ (พื้นที่ที่ขาดศักยภาพและยังไม่มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน) เป็นลำดับแรก ส่วนพื้นที่กลุ่ม ๒ สามารถใช้กลไกการแข่งขันเสรีมาแก้ไขปัญหาความขาดแคลนบริการ โดยเร่งรัดการออกใบอนุญาตใหม่สำหรับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ด้วยเทคโนโลยี 3G หรือ 4G	
ควรทบทวนการจัดแบ่งพื้นที่การให้บริการเป็นประจำทุกปี เนื่องจากการแข่งขันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพตลาดอย่างรวดเร็ว	
เห็นด้วย โดยควรเน้นจัดให้มีบริการ USO ในพื้นที่กลุ่มที่ ๓ เป็นลำดับแรก สำหรับพื้นที่กลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ไม่ควรใช้กลไก USO แทรกแซง ยกเว้นการส่งเสริมการเข้าถึงบริการของกลุ่มเป้าหมายทางสังคม แต่ควรใช้มาตรการส่งเสริมจูงใจให้มีการขยายโครงข่ายโทรคมนาคมและแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณา คือ ความหนาแน่นของจำนวนประชากร	
เห็นด้วย ปัจจัยควรนำมาพิจารณา คือ โครงข่ายในพื้นที่ ความสามารถของผู้ให้บริการ จำนวน/รายได้/ความหนาแน่นของประชากร จำนวนภาคธุรกิจ ภูมิประเทศ การรวมกลุ่มของชุมชน จำนวนจุดที่ให้บริการสาธารณะ	
เห็นด้วย	
เห็นด้วย โดยต้องมีหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและแผนการดำเนินการที่ชัดเจน	
เห็นด้วย โดยควรให้ความสำคัญกับกลุ่มพื้นที่ ๒ โดยใช้กลไกกองทุน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการขยายโครงข่ายได้รวดเร็วขึ้น	
เห็นด้วย โดยควรมุ่งเน้นการจัดให้มีบริการ USO ในพื้นที่กลุ่มที่ ๓ เป็นระยะแรกและเร่งด่วน ปัจจัยควรนำมาพิจารณา คือ การจัดให้มีบริการเป็นลักษณะกลุ่มประชากร และลักษณะทางภูมิศาสตร์ เน้นจัดให้มีบริการที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นๆ	
● กลุ่มผู้บริโภค	
เห็นด้วย และเสนอแนะให้เพิ่มเติม คำว่า “...และราคาค่าบริการ” ในกลุ่ม Served zone รวมทั้งจัดบริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในพื้นที่สาธารณประโยชน์ เช่น โรงเรียน สถานศึกษา องค์รคนพิการ และองค์กรเพื่อคนพิการ เป็นต้น	
การจัดให้มีบริการในพื้นที่กลุ่มที่ ๓ ในส่วนของคนพิการ ควรพิจารณาข้อมูลคนพิการและประเภทความพิการในพื้นที่นั้นๆ มาเป็นหลักเกณฑ์ในการกำหนดรูปแบบบริการด้วย เพื่อให้คนพิการทุกประเภทสามารถเข้าถึงบริการโทรคมนาคม	

พื้นฐานได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุม ควรขยายความในส่วนที่เกี่ยวกับคนพิการ ในกลุ่มที่ ๓ ให้ชัดเจน โดยกำหนดให้คนพิการทุกประเภทรวมอยู่ในกลุ่มเป้าหมายกระแสหลักในทุกกิจกรรม และจัดกิจกรรมที่มีคนพิการเป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภท และแต่ละบุคคล เห็นด้วย แต่ในมิติของผู้ด้อยโอกาสในสังคมทุกกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ที่แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม รวมถึงหน่วยงานสาธารณะ ควรมีแนวทางสนับสนุนต่างไปจากแนวคิดเชิงพื้นที่ เห็นด้วย โดยปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณา คือ การเข้าถึงการบริการ / การใช้งาน / กลุ่มคน / การยกระดับโทรคมนาคมของไทย และควรพิจารณาแนวทางช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยในพื้นที่ที่มีบริการอยู่ด้วย เช่น สนับสนุนอุปกรณ์ปลายทางในการใช้งาน ไม่ว่าจะเป็น computer หรือ smart phone หรือลดอัตราค่าบริการ เห็นด้วย และควรมีการสำรวจความต้องการของบุคคลในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้การดำเนินการครอบคลุมบุคคลทุกกลุ่ม ควรกำหนดพื้นที่พิเศษในกลุ่มที่ยากจะเข้าถึงด้วย เช่น ชุมชนพื้นที่สูง ชุมชนพื้นที่ตะเข็บชายแดน ชุมชนพื้นที่เสี่ยงภัย ควรจัดให้มีบริการเฉพาะสำหรับคนพิการในทุกกลุ่มพื้นที่ ควรสนับสนุนการให้มีบริการในกลุ่มพื้นที่ ๓ โดยใช้กลไกศูนย์ ICT ชุมชนของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่วมกับศูนย์ USO NET ของ กสทช. โดยใช้เป็นศูนย์กระจายสัญญาณด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อให้บริการอินเทอร์เน็ตในชุมชน ควรดำเนินการจัดทำข้อมูลเพิ่มเติม อาทิ ประมาณการความแพร่หลายของบริการโทรคมนาคมพื้นฐานในประเทศ / กำหนดพื้นที่ขาดศักยภาพเชิงพาณิชย์ซึ่งควรได้รับการอุดหนุนอย่างแท้จริง	
ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น ๕. เห็นด้วยกับนโยบายลดการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ (หมู่บ้าน) ที่มีสัญญาณโทรศัพท์ (เคลื่อนที่) เข้าถึง และนำงบประมาณไปสนับสนุนการขยายโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ไปยังหมู่บ้านที่ไม่มีสัญญาณโทรคมนาคมเข้าถึง หรือไม่ อย่างไร	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๕	ความเห็นและผลการพิจารณา
● กลุ่มผู้ประกอบการ เห็นด้วย โดยควรพิจารณาถึงวิธีการและบริการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และในส่วนที่มีการติดตั้งโทรศัพท์ประจำที่ ควรมีการปรับปรุงคุณภาพเพื่อรองรับการให้บริการ wifi, broadband ด้วย เห็นด้วย โดยควรเลือกใช้เทคโนโลยีในการให้บริการตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องจัดให้มีบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เท่านั้น	เห็นควรสนับสนุนการจัดให้มีบริการโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์และไม่มีการให้บริการ เนื่องจากบริการโทรศัพท์สาธารณะเป็นบริการพื้นฐานที่ยังมีความจำเป็นโดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

เห็นด้วย เนื่องจากเทคโนโลยีของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาและต้นทุนต่อหน่วยบริการที่ต่ำกว่าบริการสาธารณะในรูปแบบเดิมมาก ช่วยลดค่าใช้จ่ายงบประมาณที่เกี่ยวข้อง แต่บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จะต้องมีความเหมาะสมตามมาตรฐานที่กำหนด และมีความต่อเนื่องในการให้บริการ	
เห็นด้วย แต่ไม่ควรยกเลิกบริการโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่หมู่บ้าน เนื่องจากยังคงมีความจำเป็นสำหรับประชาชนและเพื่อเป็นบริการสำรองในกรณีที่โครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ไม่สามารถใช้งานได้	
เห็นด้วย	
ยังมีความจำเป็นในการจัดตั้งโทรศัพท์สาธารณะสำหรับพื้นที่ชนบทและผู้มีรายได้ เช่น โทรศัพท์ชุมชน โทรศัพท์ของร้านค้าขนาดเล็ก อินเทอร์เน็ตชุมชน	
ควรพิจารณาจากความต้องการและฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละหมู่บ้านด้วย เช่น ชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเมือง แม้ว่าจะมีสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ครอบคลุมแล้ว แต่ยังมีความต้องการใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะอยู่	
อาจลดจำนวนการติดตั้ง หรือปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการใช้งานจริงมากขึ้น โดยใช้เครือข่ายและเทคโนโลยีที่หลากหลาย เนื่องจากบริการโทรศัพท์สาธารณะยังจำเป็นโดยเฉพาะผู้ใช้บริการบางกลุ่ม	
ไม่เห็นด้วย เนื่องจากจะขัดกับหลักการ USO ที่จัดให้มีการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน ซึ่งโทรศัพท์สาธารณะมีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร แจ้งเหตุฉุกเฉิน เหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติได้โดยไม่เสียค่าบริการ	
ไม่เห็นด้วย เนื่องจากยังจำเป็นสำหรับผู้มีรายได้น้อย และการใช้เงินสนับสนุนการขยายโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่อาจไม่สอดคล้องกับหลักการ USO ควรสนับสนุนการขยายข่ายสายทั้งบริการเสียงและอินเทอร์เน็ตที่ยังมีความครอบคลุมต่ำกว่ามากให้ทั่วถึง	
● กลุ่มผู้บริโภค	
เห็นด้วย เนื่องจากเป็นการกระจายบริการที่เหมาะสม คำนึงต่อการลงทุน	
เห็นด้วย และควรเพิ่มอุปกรณ์ที่มีศักยภาพในการให้บริการโทรคมนาคมอื่น เช่น การใช้สัญญาณดาวเทียม โดยต้องเปรียบเทียบงบประมาณที่ต้องใช้กับความคุ้มค่าที่ได้รับ	
เห็นด้วย แต่ไม่ควรยกเลิกบริการโทรศัพท์สาธารณะ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ยังไม่มีสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ แต่อาจลดลงตามความเหมาะสมควบคู่ไปกับการขยายโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่และอินเทอร์เน็ต	
เห็นด้วย แต่การดำเนินการต้องเคารพสิทธิชุมชน และต้องดำเนินการตามประกาศว่าด้วยการตั้งเสาสัญญาณอย่างเคร่งครัด	
ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการที่มีสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่เข้าถึงไม่ได้หมายความว่าทุกคนสามารถมีอุปกรณ์	

โทรศัพท์เคลื่อนที่	
ไม่เห็นด้วย ควรจะมีการให้บริการโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ที่มีสัญญาณโทรศัพท์ (เคลื่อนที่) เข้าถึงให้ครอบคลุมทุกพื้นที่หมู่บ้านที่ไม่มีสัญญาณโทรคมนาคมเข้าถึงอย่างเท่าเทียมกัน	
ไม่เห็นด้วย เนื่องจากยังมีความจำเป็นกับกลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ในพื้นที่ทุรกันดาร	
ไม่เห็นด้วย	
ไม่เห็นด้วย การมีสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่มิได้หมายความว่าประชาชนทุกคนจะสามารถเข้าถึงและใช้บริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในท้องถิ่นทุรกันดาร ประชาชนที่ยากจนมีจำนวนมาก บริการโทรศัพท์สาธารณะมีอัตราค่าบริการถูก เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสาธารณะประโยชน์ที่ควรคำนึงและดำเนินการควบคุมการขยายโครงข่ายโทรศัพท์พื้นฐานเพื่อรองรับนโยบายบรรดแบนด์แห่งชาติด้วย	
ไม่เห็นด้วย เนื่องจากในพื้นที่ห่างไกลโทรศัพท์สาธารณะยังมีความจำเป็น และควรกำหนดให้มีโทรศัพท์สาธารณะ ๑-๒ เลขหมายต่อหมู่บ้าน	
ควรเน้นเรื่องการบำรุงรักษาให้โทรศัพท์สาธารณะให้มีสภาพใช้งานได้ตลอดหลังการติดตั้งด้วย	
ไม่เห็นด้วย เนื่องจากโทรศัพท์สาธารณะยังมีความจำเป็นอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ประชาชนมีรายได้น้อย และกรณีฉุกเฉินต้องให้มีสัญญาณโทรคมนาคมเข้าถึงชุมชนถึงหมู่บ้านให้ทั่วถึงทุกอำเภอ	
ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น ๖. เห็นด้วยกับปริมาณเป้าหมาย และตัวชี้วัดการดำเนินงานที่ กสทช. กำหนดต่อไปนี้ หรือไม่ อย่างไร (๑) ร้อยละ ๙๙ ของพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยอยู่ทั่วประเทศสามารถเข้าถึงบริการโทรศัพท์ส่วนบุคคลได้ (๒) จัดให้มีบริการโทรศัพท์สาธารณะจำนวน ๑ เลขหมายต่อหมู่บ้านสำหรับหมู่บ้านขนาดเล็กและตั้งอยู่ในถิ่นทุรกันดารห่างไกลจำนวนร้อยละ ๑ ของพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยทั่วประเทศ (๓) จัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตชุมชน อินเทอร์เน็ตโรงเรียน และอินเทอร์เน็ตในสถานีนานามัยความเร็วไม่น้อยกว่า ๒ mbps ในพื้นที่ชนบท ประมาณร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยทั่วประเทศ (๔) ขยายโครงข่ายการให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงความเร็ว ๒-๑๐ mbps พร้อมระบบ wifi ให้ครอบคลุมโรงเรียน สถานีนานามัย องค์การบริหารส่วนตำบล และพื้นที่ประชากรอยู่อาศัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยทั่วประเทศ (๕) จัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตสำหรับชุมชนผู้มีรายได้น้อยในเขตเมือง สถานสงเคราะห์คนชรา และโรงเรียนสอนคนพิการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ แห่งทั่วประเทศ (๖) จัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคมเฉพาะทางสำหรับคนพิการทางตาและทางหูเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ แสนคน สามารถเข้าถึงข้อมูลได้เช่นคนปกติทั่วไป (๗) ส่งเสริมและพัฒนาข้อมูลเนื้อหาทางอินเทอร์เน็ตรองรับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือที่เป็นประโยชน์รองรับการให้บริการแก่ประชาชน โดยเฉพาะที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน	

ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ	
(๘) ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาบุคลากรด้านโทรคมนาคม โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในหลากหลายมิติ อาทิ การพัฒนาทักษะและฝีมือแก่แรงงานทั้งของภาครัฐและเอกชน การสนับสนุนทุนการศึกษาแก่นักเรียน นิสิตนักศึกษาในระดับโรงเรียนและมหาวิทยาลัย ตลอดจนการจัดฝึกอบรมแก่กลุ่มเป้าหมายทางสังคม หรือประชาชนทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐๐,๐๐๐ คน	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๖	ความเห็นและผลการพิจารณา
● กลุ่มผู้ประกอบการ	เห็นควรกำหนด (ข้อ ๔) เป้าหมายและตัวชี้วัด ในแผนฯ ดังนี้
บางเป้าหมายสูงเกินกว่าที่ผู้ให้บริการจะสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จทันตามแผนการให้บริการ เช่น เป้าหมายข้อ (๔)	๔.๑ ประชากรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ของทั้งประเทศ สามารถเข้าถึงบริการโทรศัพท์ส่วนบุคคล
บางเป้าหมายสูงเกินกว่าที่ผู้ให้บริการจะสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จทันตามแผนการให้บริการ เช่น เป้าหมายข้อ (๘)	๔.๒ จัดให้มีบริการโทรศัพท์สาธารณะจำนวน ๑-๒ เลขหมายต่อหมู่บ้านในพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์และไม่มีบริการ
ในการจัดฝึกอบรมกลุ่มเป้าหมายทางสังคมหรือประชาชนไม่น้อยกว่า ๕ แสนคน (ระยะเวลา ๕ ปีเฉลี่ยปีละ ๑ แสนคน หรือเดือนละ ๘,๓๐๐ คน หรือจัดฝึกอบรมทั่วประเทศเดือนละ ๘๓ ครั้งๆ ละ ๑๐๐ คน)	๔.๓ ประชากรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของทั้งประเทศสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไม่น้อยกว่า ๒ Mbps
บางเป้าหมายกำหนดไว้สูงเกินไป เช่น เป้าหมายเรื่องบริการอินเทอร์เน็ตที่กำหนดความเร็วมากกว่า ๒ Mbps ควรจัดให้มีบริการภายในขอบเขตจำกัดความของ USO และเน้นระยะเวลาในการจัดบริการเป็นระยะเร่งด่วน และระยะยาว ให้ครอบคลุมพื้นที่ โชน ๓, ๒ และ ๑ ตามลำดับ	๔.๔ จัดให้มีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตชุมชน อินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา และอินเทอร์เน็ตในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล เป็นต้น โดยมีความเร็วอินเทอร์เน็ตไม่น้อยกว่า ๒ Mbps ในพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์และไม่มีบริการ
เสนอแนะให้ตัดเป้าหมายข้อ (๑) เนื่องจากเป้าหมายนี้ครอบคลุมพื้นที่ที่สามารถให้บริการได้ในเชิงพาณิชย์อยู่ด้วย ซึ่งจะไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ USO ทำให้ต้องใช้งบประมาณมหาศาล ปัญหาความขาดแคลนบริการในพื้นที่กลุ่ม ๒ สามารถแก้ไขได้ด้วยการสนับสนุนให้มีการแข่งขันเสรีโดยเร็ว	๔.๕ จัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงแก่ครัวเรือนในพื้นที่ที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์แต่ยังขาดแคลนบริการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ ครัวเรือน
เห็นด้วยในหลักการจัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตในโรงเรียนและในสถานอนามัยในพื้นที่ชนบท แต่ควรกำหนดขอบเขตความหมายของชุมชนให้ชัดเจน เช่น ต้องมีครัวเรือนและจำนวนประชากรเท่าไร ส่วนความเร็วขั้นต่ำควรเป็น ๑๕๕ Kbps	๔.๖ จัดให้มีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ต โดยมีความเร็วอินเทอร์เน็ตไม่น้อยกว่า ๒ Mbps เพื่อให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายทางสังคมโดยเฉพาะ ได้แก่ ผู้มีรายได้น้อย คนพิการ เด็ก คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคม จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ แห่งทั่วประเทศ
เสนอแนะให้ตัดเป้าหมายข้อ (๔) เนื่องจากเป้าหมายนี้ครอบคลุมพื้นที่กลุ่มที่ ๑ และ ๒ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงบริการโทรคมนาคมพื้นฐานได้อยู่แล้วและสามารถแก้ไขปัญหาการบริการไม่ทั่วถึงได้ด้วยกลไกตลาดแข่งขันเสรี ซึ่งหากโรงเรียน สถานอนามัย อบต. ประสงค์จะขอรับบริการด้วยความเร็ว ๒-๑๐ Mbps หรือสูงกว่า รวมทั้งระบบ wifi ก็สามารถใช้บริการเชิงพาณิชย์ของผู้ประกอบการรายต่างๆ ได้อยู่แล้วและหากต้องดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล ก็ควรดำเนินการของงบประมาณจากกระทรวงต้นสังกัด ซึ่งในอนาคต ภาครัฐจะได้รับเงินรายได้จากการประมูลคลื่น ที่ กสทช. ต้องนำส่งให้กระทรวงการคลัง ซึ่งรัฐสามารถจะนำไปใช้สนับสนุนโครงการด้าน ICT ของภาครัฐได้	๔.๗ จัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคมเฉพาะทางสำหรับคนพิการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ แสนคน สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้เช่นคนปกติทั่วไป
เห็นด้วยกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในข้ออื่นๆ ในหลักการบนสมมติฐานว่าจะมีการใช้เงินกองทุน USO อย่างมีประสิทธิภาพ	๔.๘ ส่งเสริมและพัฒนาเนื้อหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่เป็นประโยชน์รองรับการ

และเท่าที่จำเป็นตรงตามวัตถุประสงค์	ให้บริการแก่ประชาชน โดยเฉพาะที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตประจำวันของประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ
ควรพิจารณาทบทวนเป้าหมายและแผนการให้บริการ USO ทุกปี เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น	๔.๙ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการเพิ่มทักษะความรู้อันเป็นประโยชน์ให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย คนพิการ เด็ก คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคม จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ แสนคน
เป้าหมายข้อ (๑) ควรแก้ไขโดยใช้คำว่า “บริการโทรศัพท์พื้นฐาน” แทน “บริการโทรศัพท์ส่วนบุคคล”	๔.๑๐ ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางดำเนินการจัดให้มีบริการเลขหมายโทรศัพท์ฉุกเฉิน โดยรวมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม ซึ่งมีกรอบระยะเวลาดำเนินการศึกษาให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี และจัดให้มีบริการดังกล่าวภายในระยะเวลาดำเนินการของแผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคมฉบับนี้
เป้าหมายข้อ (๔) ควรเพิ่มเติมการดำเนินการ “ในพื้นที่สาธารณะตามนโยบายรัฐบาล” ด้วย	๔.๑๑ สนับสนุนการศึกษา วิจัย และทดลองดำเนินงานโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากิจการโทรคมนาคมอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม
ควรเพิ่มเติมให้มีเนืองงานและงบประมาณของการบำรุงรักษาโทรศัพท์สาธารณะ และโทรศัพท์ประจำที่ในโครงการ USO	
ระยะที่ ๑ และระยะที่ ๒ ที่ได้ดำเนินการติดตั้งไปแล้ว เพื่อความต่อเนื่องของการให้บริการสำหรับประชาชนในพื้นที่ห่างไกลและผู้มีรายได้น้อย เพื่อการติดต่อสื่อสาร ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน หรือเกิดเหตุภัยพิบัติ ควรพิจารณาเจตนารมณ์ของ USO ซึ่งหมายถึงการให้บริการประชาชนโดยเฉพาะในที่อยู่ห่างไกล/ขาดโอกาสการเข้าถึงโทรคมนาคมให้ครอบคลุมทั่วถึงเป็นลำดับแรก แล้วจึงจัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเป็นลำดับต่อไป	
เป้าหมายที่กำหนดคิดเป็นจำนวนเงินที่เป็นภาระแก่ผู้รับใบอนุญาต ยกเว้น กสทช. จะขยายฐานรายได้การคิดค่าธรรมเนียม USO ให้ครอบคลุมผู้ประกอบการทุกราย รวมถึงผู้รับสัมปทานจากรัฐด้วย	
การดำเนินการในเป้าหมายข้อ (๑) และ (๒) ไม่ควรทับซ้อนกับพื้นที่มีบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่อยู่แล้ว ควรดำเนินการในพื้นที่กลุ่ม ๓	
พื้นที่ดำเนินการตามเป้าหมายข้อ (๓) และ (๔) อยู่ภายในขอบเขตภาระ USO หรือไม่ หากเป็นกรณีการดำเนินการตามนโยบาย ICT ควรดำเนินการในพื้นที่กลุ่ม ๓ เพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อและบิดเบือนตลาดซึ่งในพื้นที่เชิงพาณิชย์มีการแข่งขันอยู่แล้ว และควรมีความชัดเจนว่า กสทช. หรือหน่วยงานรัฐใดจะรับผิดชอบงบประมาณลงทุนส่วนใด	เหตุผลในการพิจารณา
เห็นด้วยกับเป้าหมายข้อ (๕) และข้อ (๖)	๑. ตามกรอบกฎหมายที่กำหนด ให้ กสทช. มุ่งเน้นการจัดให้มีบริการทั้งในพื้นที่ชนบท พื้นที่ผลตอบแทนการลงทุนต่ำ พื้นที่ที่ยังไม่มีบริการ หรือมีแต่ไม่เพียงพอ ตลอดจนการสนับสนุนให้กลุ่มเป้าหมายที่ขาดโอกาสทางสังคมบางกลุ่มสามารถเข้าใช้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานเช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป ทั้งนี้ พื้นที่สาธารณะทั่วไปมิใช่วัตถุประสงค์และขอบเขตงาน USO โดยตรง
ไม่เห็นด้วยกับเป้าหมายข้อ (๗) และข้อ (๘) เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับพันธกิจ USO ตามกฎหมาย อาทิ การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับพันธกิจ USO ตามกฎหมาย จะทำให้งบประมาณลงทุน USO สูงเกินความเป็นจริง	๒. ในการดำเนินงานจะจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ดำเนินการโดยให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่ยังไม่มีบริการ และพื้นที่ที่มีปัญหาความขาดแคลนรุนแรงเป็นลำดับแรกก่อน โดยนอกเหนือจากการใช้เงินกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อสนับสนุนภารกิจ USO ในพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์และไม่มีบริการแล้ว สำหรับพื้นที่ที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์แต่ยังขาดแคลนบริการ กสทช. อาจพิจารณา
ควรจัดทำงบประมาณการลงทุนส่งเสริมพัฒนา ICT แยกออกจากงบประมาณพันธการจัดให้มีบริการ USO เพื่อความชัดเจนโปร่งใสในการใช้จ่ายเงินกองทุนให้ตรงวัตถุประสงค์ของกองทุน อาทิ โครงการ NetGen โครงการฝึกอบรม ICT สำหรับครูนักเรียน ๔ ภูมิภาค ควรอยู่ในแผนงานโครงการของกองทุนในกิจกรรมอื่นๆ	
เห็นด้วยกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนด และมีข้อเสนอแนะดังนี้	
๑๖. ให้กำหนดสัดส่วนของจำนวนเลขหมายของบริการโทรศัพท์สาธารณะต่อจำนวนประชากรที่อาศัยในหมู่บ้าน เช่น	
๑ จุดต่อ ๕๐-๑๐๐ คน (เป้าหมายข้อ (๒))	

๑๗. เพิ่มเติมข้อมูล เช่น เป็นจำนวนร้อยละ X ของการกระจายในแต่ละพื้นที่ (เป้าหมายข้อ (๕,๖,๘)) ๑๘. กำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดและแผนปฏิบัติการแยกตามกลุ่มพื้นที่ในแต่ละปี และควรดำเนินการไปพร้อมๆ กัน แต่หากพื้นที่ไหนพร้อมก็สามารถดำเนินการก่อนก็ได้ ๑๙. โครงการที่เสนอให้จัดทำบนพื้นที่การให้บริการนั้น ส่วนมากเกิดโดย กสทช. จึงต้องการให้หน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐ และเอกชน สามารถเสนอโครงการที่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการจัดทำ USO เข้ามาได้	ดำเนินการโดยอาศัยกลไกทั้งเงินกองทุนฯ และมาตรการอื่นๆ ร่วมสนับสนุน ดังระบุไว้กลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานในแผนฯ ๓. เป้าหมายข้อ ๔.๑ เป็นการปรับปรุงตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ด้าน USO ในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศสามารถเข้าถึงบริการเสียงระดับบุคคลได้ โดยส่งเสริมการขยายโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้ครอบคลุมพื้นที่มากยิ่งขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ไม่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์และไม่มีบริการ
เห็นด้วย กับปริมาณเป้าหมาย และตัวชี้วัดการดำเนินงานที่ กสทช. กำหนด	
เห็นด้วยในหลักการ	
เห็นด้วยกับการจัดให้มีบริการโทรศัพท์สาธารณะและอินเทอร์เน็ต	๔. เป้าหมายข้อ ๔.๒ เป็นเป้าหมายที่ปรับเปลี่ยนเนื่องจากเห็นว่าบริการโทรศัพท์สาธารณะเป็นบริการพื้นฐานที่ยังมีความจำเป็นในพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพและไม่มีบริการ เพื่อให้หมู่บ้านชนบทห่างไกลและกลุ่มเป้าหมายทางสังคมเข้าถึงบริการ
ไม่เห็นด้วยกับการขยายโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่	๕. เป้าหมายข้อ ๔.๓ เป็นเป้าหมายที่ปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ด้าน USO ในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม มีจุดมุ่งหมาย
การส่งเสริมและพัฒนา content ไม่น่าอยู่ในขอบเขตงาน USO	เพื่อให้ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของทั้งประเทศสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไม่น้อยกว่า ๒ Mbps ซึ่งการบรรลุเป้าหมายจะอาศัยกลไก
การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดควรพิจารณาถึงหลักความจำเป็น และความเหมาะสมของแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าด้านสังคมและเศรษฐกิจ	ต่างๆ ประกอบกัน อาทิ กลไกการส่งเสริมการแข่งขัน การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางเลือก การออกใบอนุญาต 3G เพื่อให้เกิดบริการที่หลากหลาย และกลไกเงินกองทุนฯ
● กลุ่มผู้บริโภค	
ควรบูรณาการศูนย์ ICT ชุมชนของกระทรวงฯ กับศูนย์ USO NET ของ กสทช. เพื่อจัดให้มีบริการตามเป้าหมายข้อ (๒)	๖. เป้าหมายข้อ ๔.๔ มุ่งเน้นการจัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายที่เป็นสถานที่ราชการตามภารกิจหน้าที่ USO ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ไม่มีศักยภาพ
และ (๓) เพื่อการบรรลุเป้าหมายของกระทรวงและแผน USO ที่รวดเร็ว เกิดประสิทธิภาพ ประหยัดทรัพยากร	เชิงพาณิชย์และไม่มีบริการ เป็นการสนับสนุนนโยบายรัฐบาลที่ต้องการให้หน่วยงาน
เสนอเพิ่มเติม ข้อ (๕) ให้ครอบคลุมการจัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตสำหรับชุมชนผู้มียาได้น้อยในเขตชนบทด้วย	ภาครัฐได้รับการเชื่อมโยงเครือข่ายสื่อสารข้อมูลภาครัฐไปถึงระดับตำบลระหว่างกัน
เสนอแก้ไขข้อ (๖) โดยตัดคำว่า “ทางตาและทางหู”	เพิ่มขึ้น
เป้าหมายข้อ (๖) ในกลุ่มเป้าหมายไม่ควรระบุประเภทความพิการ รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์ปลายทาง ซอฟต์แวร์ เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงระบบการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคมของคนพิการ พร้อมทั้งเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และอบรมการใช้งานแก่คนพิการ	๗. เป้าหมายข้อ ๔.๕ เป็นการดำเนินการจัดให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงแก่ครัวเรือนในพื้นที่ที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์แต่ยังขาดแคลนบริการ โดยส่งเสริมการขยายโครงข่ายเพื่อให้ครัวเรือนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพและ
เสนอเพิ่มเติมถ้อยคำในเป้าหมายข้อ (๗) “...หลักการของ Universal design ที่เป็นประโยชน์รองรับการให้บริการประชาชน...”	ประสิทธิภาพได้ครอบคลุมเพิ่มขึ้น
ควรมีการพัฒนากระบวนการในการจัดการและควบคุมการเข้าถึงเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชน พร้อมพัฒนากฎหมายควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และผลักดันให้เกิดการใช้งานจริง	
เสนอเพิ่มเติมเป้าหมาย ข้อ (๕) ให้ครอบคลุม “สถานสงเคราะห์เด็กหญิง สถานสงเคราะห์เด็กชาย และสถาบันคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กทั่วประเทศ จำนวน ๑๗๓ แห่ง”	

ควรเพิ่มตัวชี้วัดในการสนับสนุนให้มีการจัดศูนย์กลางเพื่อการเรียนรู้แก่ชุมชน เพิ่มกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมกลุ่มคนพิการทุกประเภทที่มีตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพิ่มตัวชี้วัดประเภทของประชากร รวมทั้งเพิ่มเติมหน่วยงานองค์กรด้านคนพิการ / องค์กรเพื่อคนพิการด้วย	๘. เป้าหมายข้อ ๔.๖ มุ่งเน้นการจัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตระดับชุมชน สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ขาดโอกาสทางสังคมในพื้นที่ทั่วประเทศให้ครอบคลุมเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
ควรเพิ่มเติมองค์กรสาธารณะประโยชน์ เช่น โรงเรียนเฉพาะคนพิการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์การเรียนรู้สำหรับคนพิการ องค์กรของคนพิการ รวมถึงกลุ่มคนด้อยโอกาส และคนพิการทุกประเภท	๙. เป้าหมายข้อ ๔.๗ เป็นการจัดให้มีบริการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการโทรคมนาคมสาธารณะแก่กลุ่มคนพิการ เพื่อให้มีโอกาสดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเช่นคนปกติทั่วไปมากขึ้น
ควรกำหนดเป้าหมายให้มีการจัดบริการเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกเพื่อการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการโทรคมนาคมพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละคน ซึ่งหมายรวมถึง การกำหนดนโยบายให้บริการอุปกรณ์และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการเป็นรายบุคคล	๑๐. เป้าหมายข้อ ๔.๘ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาข้อมูลเนื้อหาสาระทางอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์รองรับการใช้งานในศูนย์ USO NET ของ กสทช.
จำนวนเป้าหมายทางสังคมที่จะได้รับบริการ ในข้อ (๕) (๖) (๘) น้อยเกินไป ควรกำหนดลักษณะของพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนและจำแนกรายละเอียดยิ่งขึ้น เช่นคำว่า ถิ่นทุรกันดาร ผู้มีรายได้น้อย คนพิการ (ให้ครอบคลุมคนพิการทุกประเภท) ผู้ด้อยโอกาสในสังคม (ให้หลากหลาย ไม่ใช่เฉพาะคนพิการและผู้สูงอายุเท่านั้น)	๑๑. เป้าหมายข้อ ๔.๙ เป็นการพัฒนาทักษะความรู้ที่เป็นประโยชน์โดยเฉพาะแก่กลุ่มเป้าหมายที่ขาดโอกาสทางสังคม เพื่อให้มีความรอบรู้และสามารถใช้ประโยชน์จากสารสนเทศและบริการโทรคมนาคมพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการกระตุ้น ICT Readiness อันเป็นส่วนสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ทั้งนี้ คาดว่า จะสามารถบรรลุเป้าหมายนี้ได้ภายในกรอบระยะเวลาดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ ๕ ปี โดยสามารถใช้ศูนย์ USO Net ที่อยู่ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ เป็นแกนหลักในการจัดฝึกอบรม
เป้าหมายควรครอบคลุมสถาบันการศึกษาอื่นนอกเหนือจากโรงเรียน รวมถึงองค์กรสาธารณประโยชน์และศาสนสถาน และควรให้หน่วยงานเหล่านั้นได้รับยกเว้นค่าบริการหรือจ่ายค่าบริการในอัตราที่ต่ำกว่าปกติ	๑๒. เป้าหมายข้อ ๔.๑๐ เป็นการดำเนินโครงการศึกษาหาแนวรวมเลขหมายเดียวสำหรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน เพื่อกำหนดรูปแบบการสนับสนุนและแนวทางการดำเนินการที่เหมาะสม
ควรเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนหูหนวกเป็นพิเศษ	๑๓. เป้าหมายข้อ ๔.๑๑ เป็นการดำเนินโครงการ USO ที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึงของประเทศและสอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากลที่ดี
เป้าหมายข้อ (๒) และข้อ (๓) ควรกำหนดจำนวนหมู่บ้าน ชุมชน โรงเรียน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน ให้ชัดเจน	๑๔. การใช้จ่ายเงินจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายกำหนดและสามารถเปิดเผยเพื่อให้ทุกฝ่าย
เป้าหมายข้อ (๔) ควรรวมโรงเรียนเฉพาะคนพิการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์การเรียนรู้สำหรับคนพิการ องค์กรคนพิการ องค์กรสาธารณประโยชน์ เป้าหมายข้อ (๕) ควรครอบคลุมหน่วยงานเป้าหมายให้กว้างกว่านี้ เช่น ชุมชนผู้มีรายได้น้อย หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือแก่ เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส องค์กรด้านคนพิการ องค์กรสาธารณประโยชน์ ข้อมูลเนื้อหาทางอินเทอร์เน็ตที่พัฒนาขึ้นควรกำหนดให้อยู่ในรูปแบบ universal design ที่บุคคลทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ - ควรขยายเป้าหมายการให้บริการอินเทอร์เน็ตโรงเรียนสอนคนพิการ เป็น “องค์กรด้านคนพิการ” ซึ่งหมายถึง รวมถึง มูลนิธิ สมาคม ชมรม ศูนย์ฝึกอาชีพ ตลอดจนสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการทั้งหลาย - เรื่องการฝึกอบรม ควรให้ผู้ด้อยโอกาสมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง - เรื่องการจัดหา content ควรให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้โดยเฉพาะผู้พิการ ไม่ว่าจะใช้เทคโนโลยีใดก็ตาม	

เป้าหมายข้อ (๕) ควรจัดให้ครบตามจำนวนสถานสงเคราะห์คนชรา และโรงเรียนสอนคนพิการที่มีอยู่ทั้งหมด ส่วนของชุมชนผู้มีรายได้น้อยควรจัดให้ครบทุกอำเภอ อย่างน้อยอำเภอละ ๑ แห่ง	ตรวจสอบได้ ๑๕. ในการดำเนินการจะบูรณาการทำงานร่วมกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งในเรื่องของแผนปฏิบัติการและงบประมาณที่ควรมีความสอดคล้องและสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงขอบเขตการดำเนินงานที่ชัดเจนระหว่างหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องต่อไป เพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. จะต้องดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ อีกทั้งจะต้องมีการประเมินผลของการดำเนินการตามแผนฯ ที่กำหนดให้พิจารณาทบทวน และปรับปรุงแผนฯ ทุกๆ ๒ ปี เพื่อให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป
เป้าหมายข้อ (๖) ควรเพิ่มการจัดให้มีบริการสำหรับคนพิการทุกกลุ่ม	
เป้าหมายข้อ (๗) เรื่อง content ควรมีความหลากหลายของภาษา, ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มร่วมกำหนดเนื้อหา และครอบคลุมเนื้อหาด้านภัยพิบัติในแต่ละภูมิภาค และจัดตั้งเป็นกองทุน เพื่อให้มีการพัฒนาโครงการฯ และควรมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการประมูล	
เป้าหมายข้อ (๘) จำนวนเป้าหมายน้อยเกินไป และควรให้องค์กรด้านพัฒนาบุคลากรในแต่ละพื้นที่เสนอโครงการขอรับทุนไปดำเนินการได้ และควรสนับสนุนคนพิการเป็นวิทยากร และมี การจัดฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพกลุ่มคนพิการทุกกลุ่ม ควรใช้งบประมาณในส่วนของการพัฒนาฝึกอบรมร่วมกับภาคีเครือข่ายอื่นๆ แต่ในส่วนองงบประมาณด้านเทคโนโลยีอุปกรณ์ ควรแยกงบประมาณของคนพิการสำหรับการพัฒนา content	
เห็นด้วยกับเป้าหมาย (๒)	
เห็นด้วยกับเป้าหมายข้อ (๑)	
เป้าหมายข้อ (๘) ควรเพิ่มเติม ...ตลอดจนจัดฝึกอบรมแก่กลุ่มเป้าหมายทางสังคม เช่น ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ ผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และประชาชนทั่วไป ...	
ควรนำนิยามบริการโทรคมนาคมพื้นฐานที่หมายรวมถึงอุปกรณ์ปลายทาง ซอฟต์แวร์ และการฝึกอบรม มาใส่เพิ่มเติมไว้ในเป้าหมายและตัวชี้วัดนี้ด้วย	
เห็นด้วยกับเป้าหมายข้อ (๑) (๒) และ (๔)	
ควรนิยามหมู่บ้านขนาดเล็กให้ชัดเจน โดยหมายถึง ไม่น้อยกว่าจำนวน ๓๐ หลังคาเรือน หรือประชากรไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน ขึ้นไป	
เป้าหมายข้อ (๓) ควรกำหนดตัวชี้วัดให้สูงขึ้น เป็น “ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐” (จากที่กำหนดไว้ร้อยละ ๒๐)	
เห็นด้วยกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนด โดยขอให้ปรับถ้อยคำจาก “โรงเรียน” เป็น “สถานศึกษา” เพื่อให้ความหมายครอบคลุมมากยิ่งขึ้น และเพิ่มจำนวนเป้าหมายที่จะดำเนินการของสถานศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีบริการ (โซน ๓) ซึ่งมีเป็นจำนวนมากและส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก	
สำหรับหน่วยงานภาครัฐทุกแห่งไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่ชนใดก็ตาม ควรที่จะต้องให้บริการ broadband ไปถึงทุกแห่ง	
เห็นด้วยกับการมุ่งเน้นขยายโครงข่าย Fiber optic ไปยังโรงเรียน ซึ่งเป็นแนวทางเดียวกับโครงการ Nednet ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่กำลังดำเนินการอยู่ โดยเรื่องนี้ต้องมีการประสานความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด	

เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนของงบประมาณ	
เห็นด้วยกับการขยาย Fiber optic ไปยังโรงเรียนในพื้นที่ชน ๒ และ ๓ ที่ปัจจุบันต้องใช้ระบบดาวเทียม IPstar มีประมาณ ๑๖,๐๐๐ โรงเรียน เพื่อคุณภาพบริการที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ต้องประสานกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งมีแผนขยาย Fiber optic ด้วยเพื่อไม่เกิดการดำเนินการซ้ำซ้อน	
ควรมีการกำหนด priority ของแต่ละพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย	
ขอให้ปรับถ้อยคำจาก “สถานีนามัย” เป็น “โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล” เนื่องจากมีการเปลี่ยนโครงสร้างในการบริหารราชการ และขอขยายให้ครอบคลุมพื้นที่ การปกครองที่เกิดขึ้นใหม่	
ในพื้นที่ที่ขาดแคลนบริการ ไม่ควรกำหนดเป้าหมายการให้บริการศูนย์อินเทอร์เน็ตไว้ที่ความเร็วเพียง ๒ Mbps เนื่องจากเทคโนโลยีมีความก้าวหน้ามากขึ้น	
เห็นด้วย	
เห็นด้วย โดยเสนอแนะว่า เป้าหมายข้อ (๒) จำนวนโทรศัพท์สาธารณะควรกำหนดตามสัดส่วนประชากรที่อยู่ในพื้นที่มาเป็นเกณฑ์ และ เป้าหมายข้อ (๓) ควรนำ sharing ratio มาใช้เป็นเกณฑ์บริการอินเทอร์เน็ตชุมชน	
ควรเปิดกว้างให้ใช้เทคโนโลยีหลากหลาย ไม่ระบุเทคโนโลยีตายตัว เช่น ต้องเป็น Wifi เพราะสามารถใช้เทคโนโลยีอื่น เช่น Wimax ดาวเทียม บรอดแบนด์	
เป้าหมายข้อ (๘) การฝึกอบรมบุคลากร ควรจำกัดเฉพาะกลุ่มบุคคลที่ขาดทักษะในการใช้บริการโทรคมนาคมเท่านั้น โดยไม่รวมถึงการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานและทุนการศึกษา เพราะไม่เกี่ยวข้องกับบริการ USO และน่าจะขัดกับกฎหมาย	
กรณีบริการโทรศัพท์สาธารณะ ขอให้คำนึงถึงการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ครอบคลุมทุกประเภทความพิการ ทั้งเรื่องของขนาด ความสูง อักษรเบลล์ เสียง เป็นต้น	
ควรจัดให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้คนพิการทุกประเภทในทุกพื้นที่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างขึ้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป	
ควรสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนพิการทุกประเภท	
ควรสนับสนุนกลุ่มเป้าหมายทางสังคม ให้สามารถใช้บริการในราคาที่ถูกลงกว่า เช่น คนพิการจ่าย ๘๐%	
ไม่จำกัดจำนวนค่าของ sms สำหรับคนหูหนวก (ภาษาไทย ๗๐ คำ อังกฤษ ๑๖๐ คำ) เพราะทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น	
คนพิการควรได้ใช้บริการโทรคมนาคม เช่น WiFi โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือในอัตราที่ต่ำ	
ควรเพิ่มบริการ TTRS ไปยังสถานที่สาธารณะ เช่น โรงพยาบาล / สถานีตำรวจ / ที่ว่าการอำเภอ	

ควรสนับสนุนคนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ดังนี้ - การวิจัยและพัฒนา ICT ที่เป็นสากล (Universal Design) (๑ พันล้านบาท/ปี) - การจัดซื้อ/จัดหา ICT และบริการโทรคมนาคม (๕ พันล้านบาท/ปี) - การจัดบริการข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (๑ หมื่นล้านบาท/ปี)	
การบริการอินเทอร์เน็ตต้องครอบคลุม ทัวถึง และการขยายพื้นที่การเข้าถึงอุปกรณ์ รวมถึงการสนับสนุนอุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆ ให้เข้าถึงกลุ่มคนผู้ใช้บริการทุกประเภท	
ประเด็นที่ ๗-๑๑ ปรากฏอยู่ใน (ร่าง) หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บรายได้เพื่อนำไปใช้ในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานฯ	
ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น ๗. ท่านเห็นว่าควรเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานจากรูปแบบในปัจจุบันที่เรียกว่าระบบ ”เลือกทำหรือเลือกจ่าย” มาเป็นรูปแบบให้ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมตามลักษณะและประเภทที่ กสทช. กำหนดมีหน้าที่จัดสรรรายได้จากการประกอบกิจการตามอัตราที่ กสทช. กำหนด เข้ากองทุนก่อน และ กสทช. นำเงินที่ได้รับไปดำเนินการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยใช้วิธีการประมูลแข่งขันเป็นหลักหรือไม่ อย่างไร	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๗	ความเห็นและผลการพิจารณา
● กลุ่มผู้ประกอบการ ควรใช้วิธีการเดิม (เลือกทำหรือจ่าย) ซึ่งให้ผู้ประกอบการสามารถเลือกทำตามความถนัด ซึ่งช่วยลดต้นทุนและทำให้เกิดบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ประชาชนไม่เสียโอกาสในการใช้บริการ และได้ใช้บริการจากผู้ให้บริการที่มีความเชี่ยวชาญในบริการ และหากผู้ประกอบการเลือกทำก็ควรกำหนดให้จัดให้มีบริการตามประเภทใบอนุญาตที่ตนถืออยู่ - ข้อเสนอแนะกรณีใช้วิธีการเดิม ขอให้พิจารณาปรับปรุงกระบวนการเสนอและพิจารณาแผนดำเนินการ USO ของผู้รับใบอนุญาต เพื่อให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติของผู้ประกอบการ และเพื่อความรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับบริการ - การประมูลมีข้อจำกัดทั้งเรื่องความถนัดของแต่ละผู้ประกอบการที่อาจมีผลกระทบทั้งเรื่องประสิทธิภาพ ความรวดเร็ว ความน่าเชื่อถือของผู้ประกอบการในการสร้างและบำรุงรักษา อีกทั้งอาจมีปัญหาหลีกเลี่ยงเรื่องสิทธิความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ควรใช้วิธีการเดิม (เลือกทำหรือจ่าย) เพราะน่าจะดำเนินการได้รวดเร็วกว่าวิธีการประมูล ควรใช้วิธีการเดิม (เลือกทำหรือจ่าย) เพราะการให้ กสทช. ไปประมูลดำเนินการเอง อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารโครงข่ายขนาดใหญ่ในระยะยาว เนื่องจากต้องมีการบริหารจัดการและงานบำรุงรักษาโครงข่ายโทรคมนาคมต่อเนื่อง จะ	เห็นด้วยกับการปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานไปใช้รูปแบบกลไกการประมูลงานเป็นหลัก แทนระบบเดิมที่ให้เลือกทำหรือเลือกจ่าย เนื่องจากเห็นว่า ตามแผนยุทธศาสตร์ USO ระยะ ๕ ปี จะมุ่งเน้นการขยายโครงข่ายโทรคมนาคมพื้นฐาน โดยมีตัวอย่างประสบการณ์ในต่างประเทศ พบว่าการใช้กลไกการประมูลแข่งขันเพื่อคัดเลือกผู้ดำเนินการนั้น เป็นวิธีที่ถูกยอมรับในระดับสากลว่ามีประสิทธิภาพและสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน USO ได้ โดยจะต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขการประมูลที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม อย่างไรก็ตาม กสทช. อาจใช้กลไกวิธีการอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการประมูล เพื่อจัดให้มีบริการในบางลักษณะ เช่น การจัดให้มีบริการโทรคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่กลุ่มเป้าหมายทางสังคม หรือการจัดฝึกอบรมทักษะการใช้งาน ICT แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เป็นต้น

ทำให้บทบาท กสทช. เป็นผู้ให้บริการไปด้วย การสร้างโครงข่ายขนาดใหญ่ย่อมมีทรัพยากรเหลือใช้สามารถนำไปขายต่อหรือให้บริการต่อได้ด้วยบทบาทของการกำกับดูแลและขัดแย้งกับการเป็นผู้ให้บริการ ขั้วหลักการกำกับดูแลที่ดี	
ควรใช้วิธีการเดิม (เลือกทำหรือจ่าย) - แต่หาก กสทช. เห็นชอบวิธีการใหม่ (จ่ายเงินเข้ากองทุนก่อนแล้วจึงไปดำเนินการประมูล) ก็ควรให้ผู้รับใบอนุญาตที่นำส่งค่าธรรมเนียมเป็นผู้มีสิทธิเข้าร่วมประมูล โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและลดการซ้ำซ้อน	
ควรใช้วิธีการเดิม (เลือกทำหรือจ่าย) ประกอบกับวิธีการประมูลแข่งขันสำหรับภารกิจที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาตเสนอแผนดำเนินการหรือไม่สามารถจัดให้มีบริการตามที่ กสทช. กำหนด เนื่องจากหากผู้ประกอบการมีความพร้อมสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็เลือกดำเนินการได้ แต่หากไม่สามารถจัดให้มีบริการ USO ตามมาตรา ๑๗ ได้ จึงเลือกจ่ายเงินเข้ากองทุนฯ ตามมาตรา ๑๘ แล้วจึงไปดำเนินการเปิดประมูลแข่งขันหาผู้ดำเนินการในพื้นที่เป้าหมายต่อไป - ข้อเสนอแนะกรณีใช้วิธีการเดิม ดังนี้ กรณี “เลือกทำ” ที่ผ่านมากำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการตามเป้าหมายข้อกำหนดทุกข้อ และดำเนินการตามสัดส่วนรายได้ เห็นว่าผู้ประกอบการมีความชำนาญในการดำเนินการที่แตกต่างกัน จึงเสนอให้สามารถ “เลือกทำ” ในภารกิจที่ตนมีศักยภาพในราคาต้นทุนที่ถูกที่สุด และหากทำภารกิจไม่ครบตามจำนวนเงินที่ต้องส่งเข้ากองทุน ก็ให้นำส่งจำนวนเงินส่วนต่างให้ กสทช. เพื่อ ดำเนินการต่อไป กรณี “เลือกจ่าย” เสนอให้จ่ายเงินเข้ากองทุนเพื่อให้ กสทช. เปิดประมูล แต่กังวลเรื่องการค้าดำเนินการประมูลที่อาจล่าช้า อาจส่งผลให้ประชาชนเสียโอกาสและไม่ได้รับประโยชน์ ประกอบกับหากหลักเกณฑ์การประมูลที่เปิดกว้าง ทำให้ไม่สามารถรับประกันความสำเร็จลุล่วงได้ เนื่องจากบริษัทขนาดเล็กและเสนอราคาประมูลต่ำที่สุด	
ควรใช้วิธีการเดิม (เลือกทำหรือจ่าย) - ข้อเสนอแนะกรณีใช้วิธีการเดิม คือ ควรให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถเลือกดำเนินการได้ โดยมีหลักเกณฑ์วิธีการที่ชัดเจน มีการใช้ดุลพินิจน้อยที่สุด ซึ่งควรพิจารณาวิธีการดำเนินงานอย่างรอบด้านเนื่องจากมีผลต่อการแข่งขันในตลาด	
ควรใช้วิธีการเดิม (เลือกทำหรือจ่าย) เพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้ประกอบการที่มีศักยภาพที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว - กรณีวิธีการประมูลแข่งขันน่าจะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงสุด แต่ต้องมีกระบวนการดำเนินการอย่างโปร่งใส เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการที่จัดสรรรายได้เข้ากองทุนมีส่วนร่วมในการพิจารณาการใช้เงินกองทุนด้วย	
ควรใช้วิธีการเดิม (เลือกทำหรือจ่าย) ประกอบกับวิธีการประมูลแข่งขันสำหรับภารกิจที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาตเสนอแผน	

ดำเนินการหรือไม่สามารถจัดให้มีบริการตามที่ กสทช. กำหนด เพื่อให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคมสามารถเลือกให้บริการ USO ในภารกิจที่มีความถนัดหรือเป็นการให้บริการหลักของตน ซึ่งจะทำให้เกิดการใช้ประโยชน์ในโครงข่ายได้เต็มที่และสามารถสะท้อนต้นทุนที่ต่ำที่สุด - กรณีที่กำหนดใช้วิธีการดำเนินงานแบบวิธีประมูล กสทช. ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐที่มีผู้ถือหุ้นเดียวกัน เช่น กสท และ ทีโอที ที่มีกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้น ๑๐๐ % สามารถเข้าร่วมประมูลในโครงการเดียวกันได้ด้วย เพื่อมิให้ขัดต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ อีกทั้ง ขั้นตอนการประมูลไม่ควรซับซ้อนซึ่งจะทำให้การให้บริการล่าช้าออกไป มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมประมูลและมาตรการในการกำกับดูแลให้ชัดเจน เพราะหากผู้ชนะการประมูลไม่มีประสิทธิภาพอาจทำให้การให้บริการยุติหรือหยุดชะงัก - กรณีใช้วิธีการประมูลนั้น รายได้ที่ผู้รับใบอนุญาตได้รับการประมูล จะต้องนำมาคิดเป็นรายได้พึงประเมินหรือไม่ และประเด็นทรัพย์สินจากการดำเนินการจะเป็นของกองทุนหรือของผู้ให้บริการ	
เห็นด้วยกับวิธีการใหม่ เพราะเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมที่เป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับผู้มีหน้าที่ USO และลดข้อถกเถียงในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลของวิธีการเดิม (เลือกทำหรือจ่าย) - ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ขอให้ผู้รับใบอนุญาตที่มีความพร้อมและมีความต้องการสามารถเสนอแผนงานหรือโครงการเพื่อขอรับการจัดสรรเงินกองทุนได้ด้วย โดย กสทช กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาที่ชัดเจน โปร่งใส และสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ USO	
เห็นด้วยกับวิธีการใหม่ - ข้อเสนอแนะ คือ ใช้วิธีการดำเนินงานอื่นๆ ร่วมด้วย เนื่องจากการกำหนดพื้นที่และจุดบริการเองของ กสทช. เป็น Push Model จึงอาจใช้ Pull Model คือให้ผู้ประกอบการเสนอเป็นผู้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยได้รับเงินอุดหนุน หรือการเปิดโอกาสให้หน่วยงานที่ดำเนินโครงการตามนโยบายรัฐบาล เช่น School Net, Free wifi ยื่นขอรับเงินอุดหนุนได้ด้วย จะทำให้การดำเนินการมีความยืดหยุ่น คล่องตัว และเป็นการสนับสนุนการใช้โครงข่ายร่วมกัน ลดการลงทุนซ้ำซ้อน	
รายละเอียดประกอบการพิจารณายังไม่ชัดเจน เช่น ภาระการซ่อมบำรุงและการบำรุงรักษาเมื่อเปิดให้บริการ USO แล้ว พื้นที่เป้าหมายของ USO ที่อาจเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการแข่งขันในตลาดโทรคมนาคม	
● กลุ่มผู้บริโภค	

ควรเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการที่มีโครงข่ายของตนเองเสนอโครงการเพื่อขอรับเงินสนับสนุนจากเงินกองทุนในส่วนที่ไม่คุ้มทุน ทั้งโครงการขยายโครงข่ายแบบมีสายและไร้สาย เช่น การลงทุน wifi หรือโครงการอื่นๆ เช่น พัฒนา content/application - กรณีการประมูลงาน อาจไม่เกิดประสิทธิภาพในการเพิ่มความเร็วเชื่อมต่อบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เนื่องจาก (๑) การขยายโครงข่ายให้บริการอินเทอร์เน็ต ๒-๑๐ mpbs ตามเป้าหมายข้อ ๔ เป็นการขยายโครงข่ายท้องถิ่น (Last Mile) ที่ต้องเชื่อมต่อกับโครงข่ายหลัก หากผู้ประมูลไม่ใช่เจ้าของโครงข่ายหลัก เช่น ทีโอที กสท จะเกิดความยุ่งยากขาดประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ครัวเรือนในพื้นที่ (๒) ในวงเงินลงทุนเท่ากัน หากเปิดโอกาสให้ ทีโอที และ กสท เสนอโครงการขยายโครงข่ายท้องถิ่น เพื่อให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในพื้นที่โครงข่าย PSTN จะสามารถขยายโครงข่ายได้มากกว่าแนวทางที่ กสทช. กำหนด เนื่องจากการอุดหนุนเงินลงทุนบางส่วน	
เห็นด้วยกับวิธีการใหม่ เพราะอาจทำให้มีการกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการให้บริการได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น	
เห็นด้วยกับวิธีการใหม่ โดยควรกำหนดให้ทุกกลุ่มได้รับผลประโยชน์จากกองทุนฯ และมีส่วนร่วมในการพิจารณา กำหนดนโยบาย และแนวทางการดำเนินงาน โดยร่วมเป็นคณะกรรมการ	
เห็นด้วยกับวิธีการใหม่ โดยควรกำหนดให้ทุกกลุ่มได้รับผลประโยชน์จากกองทุนฯ มีส่วนร่วมในการพิจารณากำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงาน โดยร่วมเป็นคณะกรรมการ	
เห็นด้วยกับการใช้วิธีการประมูลเป็นหลัก	
มีข้อสังเกตว่าอาจมีพื้นที่ที่ไม่มีผู้ประกอบการรายใดประมูลเลย เช่น ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะมีวิธีดำเนินการอย่างไร	
เห็นด้วยกับการใช้วิธีการประมูล	
เห็นด้วยกับวิธีการใหม่ แต่กรณีการพัฒนา content ไม่ควรใช้วิธีการประมูลแต่ควรใช้วิธีการมีส่วนร่วม	
เห็นด้วย และต้องสนับสนุนการตรวจสอบโดยองค์กรผู้บริโภคในพื้นที่นั้นๆ	
หาก กสทช. จะเลือกแนวทางการประมูล จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ที่เข้มงวดและมีมาตรการควบคุมดูแลที่ชัดเจนกับผู้เข้าประมูลงาน ทั้งนี้ <u>กรณีกำหนดให้ทรัพย์สินที่ให้บริการ USO เป็นของ กสทช</u> โดยผู้เข้าประมูลงานเป็นเพียงผู้รับจ้างติดตั้งดำเนินงานให้กองทุน กรณีนี้เห็นว่ากองทุนซึ่งมีฐานะเสมือนกับหน่วยงานกำกับดูแล การมีโครงข่ายที่ใช้ให้บริการ เช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตประเภทมีโครงข่ายของ กสทช. ก็อาจไม่เป็นการถูกต้อง ขาดความเหมาะสม แต่หากกำหนดให้ <u>ทรัพย์สินที่ให้บริการ USO เป็นของภาคเอกชนผู้ประมูลได้</u> กรณีนี้การดำรงอยู่ของกิจการเป็นประเด็นที่ต้องคำนึง หากบริษัทที่ประมูลงานได้มีฐานะทางการเงินไม่ดี หากประสบปัญหาและนำทรัพย์สินของ USO ไปค้ำประกันธุรกิจของตนแล้ว	

เกิดล้มละลาย - ควรเปิดโอกาสให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถเลือกว่า จะทำหรือจ่าย ก็ได้ ขึ้นกับความพร้อมของผู้ประกอบการ - ประเด็นข้อจำกัดหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ เช่น กสท และ ทีโอที ไม่สามารถร่วมประมูลงานได้ เนื่องจากขัดต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้น ทำให้ไม่สามารถเข้าเสนอราคาแข่งขันเพื่อเสนองานกับหน่วยงานทางราชการในคราวเดียวกันได้ เพราะถือว่าเป็นผู้เสนอราคาที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน - กสทช. ควรจะหารือกับหน่วยงานของรัฐเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพดำเนินการขยายโครงข่ายให้เป็นโครงข่ายโทรคมนาคมแห่งชาติมากกว่าการเลือกดำเนินการโดยวิธีประมูลเพียงวิธีเดียว ซึ่งอาจเป็นการลงทุนซ้ำซ้อนเพิ่มขึ้น เพราะหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ (กสท และ ทีโอที) ดำเนินการจัดสร้างโครงข่ายทั่วประเทศเพื่อให้บริการโทรคมนาคมด้านพาณิชย์และสาธารณะประโยชน์อยู่แล้ว	
การใช้กลไกกองทุนและวิธีการประมูล จะช่วยให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและช่วยลดต้นทุนการดำเนินการได้	
ประเด็นรับฟังความคิดเห็นที่ ๘ ท่านเห็นควรปรับเปลี่ยนผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน จากปัจจุบันที่ กสทช. กำหนดให้เป็นหน้าที่เฉพาะของผู้ประกอบกิจการที่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง ไปเป็นการกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตทุกประเภท ทุกสาย ไม่รวมถึงผู้ได้รับสัมปทานจากรัฐ ให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงหรือไม่ อย่างไร	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๘	ความเห็นและผลการพิจารณา
● กลุ่มผู้ประกอบการ - ไม่ควรจัดเก็บจากผู้รับใบอนุญาตประเภทที่ ๑ เนื่องจากเป็นผู้ประกอบการไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง ต้องเช่าโครงข่ายจากผู้ที่มีโครงข่าย เพื่อมาให้บริการแก่ลูกค้า ซึ่งค่าเช่าวงจรที่ผู้รับใบอนุญาตประเภทที่ ๑ จ่ายให้ผู้ที่มีโครงข่าย ถือเป็นรายได้ของผู้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่าย ซึ่งได้นำส่งเข้ากองทุน USO แล้ว จึงถือเป็นการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อน และเพิ่มภาระต้นทุนของผู้ประกอบการรายเล็กและรายใหม่ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเติบโตของผู้ให้บริการรายเล็กและอุตสาหกรรมโทรคมนาคมโดยรวม - และไม่ควรถูกจัดเก็บจากผู้รับสัมปทาน เนื่องจากมีภาระต้นทุนในส่วนของการแบ่งรายได้ให้แก่ผู้อนุญาต สัมปทานหรือสัญญาโดยเฉลี่ยแต่ละรายประมาณร้อยละ ๒๕-๓๐ ของรายได้ในการให้บริการของผู้รับสัมปทานแล้ว เมื่อเทียบกับผู้ประกอบการรายอื่น หรือรายใหม่ที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองที่เข้าสู่ตลาดจะมีภาระต้นทุนค่าธรรมเนียมต่างๆ (ใบอนุญาตและ USO) ประมาณร้อยละ ๖ เท่านั้น ทั้งนี้ หากเพิ่มภาระค่า USO ให้แก่ผู้รับสัมปทานต้องมีต้นทุนในการให้บริการที่สูงขึ้น ท้ายที่สุดจะกลายตกเป็นภาระกับผู้ใช้บริการ นอกจากนี้ เห็นว่าส่วนแบ่งรายได้ที่นำส่งให้ผู้ให้	- เห็นควรให้ผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตทุกประเภท ทุกสาย ยกเว้น ผู้ได้รับสัมปทานจากรัฐ มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม - มอบหมายให้สำนักงาน กสทช. ดำเนินการศึกษาข้อกฎหมายและประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รับสัมปทานจากรัฐให้ละเอียดรอบคอบแล้วนำเสนอ กสทช. เพื่อพิจารณาในประเด็นการจัดเก็บรายได้จากผู้รับสัมปทานต่อไป

สัมปทานได้ถูกนำไปคำนวณค่า USO ในส่วนของรายได้ของผู้อนุญาต สัมปทานหรือสัญญา ซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตของ กสทช. แล้ว - การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต สัมปทานหรือสัญญา มีหน้าที่จัดสรรรายได้เข้ากองทุน ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดด้วย เนื่องจาก รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ (๑) กำหนดให้ต้องไม่กระทบกระเทือนการอนุญาต สัมปทานหรือสัญญา ที่ชอบด้วยกฎหมายที่ได้ทำขึ้นก่อนการใช้รัฐธรรมนูญ จนกว่าการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้นจะสิ้นสุด	
- ควรจัดเก็บจากผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตทุกประเภท ทุกรายได้ และควรเก็บจากผู้ได้รับสัมปทานจากรัฐ - คำนิยามของ “ผู้รับใบอนุญาต” ใน (ร่าง) แผนฯ ฉบับนี้ ขัดกับมาตรา ๘๐ วรรค ๒ ของ พ.ร.บ.ประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และขัดแย้งกับประกาศ กทช. ว่าด้วยการใช้และการเชื่อมต่อฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่ระบุให้ผู้รับสัมปทานมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาต - การเรียกเก็บเงินจากทุกรายจะทำให้ฐานรายได้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมกว้าง และป้องกันการหลีกเลี่ยงภาระค่าใช้จ่ายหรือนำภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นไปฝากไว้กับบริการอีกประเภทหนึ่ง (ใบอนุญาตประเภทที่ ๑ และ ๒ ที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง)	
- ความหมายคำว่า ผู้รับใบอนุญาต ที่ กทช. ได้ออกเป็นกฎเกณฑ์ทุกฉบับกำหนดว่า ผู้รับใบอนุญาตหมายถึงผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาโดยอ้างถึงมาตรา ๘๐ วรรค ๒ ของ พ.ร.บ.ประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่บัญญัติไว้ว่า การประกอบกิจการโทรคมนาคมของผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา ให้ถือว่าผู้นั้นมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาต โดยเฉพาะกฎเกณฑ์การเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม แต่ร่างประกาศ USO ฉบับใหม่กำหนดคุณสมบัติผู้รับใบอนุญาตขัดกับที่ กสทช. กำหนดที่ผ่านมา	
ควรจัดเก็บจากผู้รับใบอนุญาตทุกประเภท ทุกรายได้ และควรจัดเก็บจากผู้รับสัมปทานจากรัฐด้วยเมื่อพิจารณาหลักความเท่าเทียม และหลักประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์ อาทิ ฐานรายได้ที่ใช้ในการคิดอัตราจัดเก็บ USO ไม่ครอบคลุมรายได้ทั้งหมดทำให้บิดเบือนและผู้รับใบอนุญาตส่วนใหญ่รับภาระค่า USO ในอัตราสูง ดังนั้น จึงควรให้กิจการที่อยู่ภายใต้สัญญาร่วมการทำงาน หักเงินค่า USO ออกจากเงินส่วนแบ่งรายได้ที่จะส่งให้กระทรวงการคลัง และให้นำรายได้ที่เกิดจากสัญญาร่วมการทำงานมาคำนวณเป็นรายได้พึงประเมินด้วย เพื่อจะได้กำหนดอัตราจัดเก็บ USO ที่แท้จริง โดยถือว่ารัฐบาลมีส่วนร่วมในการจัดสรรเงินรายได้เข้ากองทุนผ่านเงินส่วนแบ่งรายได้ดังกล่าว	
ควรจัดเก็บจากผู้ประกอบกิจการทุกประเภท ทุกรายได้ และผู้ได้สัมปทานจากรัฐ ตัวอย่างกรณีผู้ให้บริการ MVNO ที่เป็นประเภทไม่มีโครงข่าย แต่สามารถสร้างรายได้จากการให้บริการมากขึ้น และผู้ได้รับสัมปทานก็มีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ตามมาตรา ๘๐ แห่ง พ.ร.บ. การประกอบกิจการ	

โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงสมควรได้รับการยกเว้น โดยอาจทำให้เข้าข่ายเลือกปฏิบัติและเอื้อประโยชน์	
ไม่ควรเก็บจากผู้รับใบอนุญาตประเภทที่ ๑ เนื่องจากจะเพิ่มภาระแก่ผู้ประกอบการซึ่งเน้นการซื้อขายไป ไม่เป็นการส่งเสริมการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม และเกิดความซ้ำซ้อนในการจ่ายเงินเข้ากองทุน เพราะผู้ที่ได้รับใบอนุญาตที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนอยู่แล้ว	
ไม่ควรเก็บจากผู้รับใบอนุญาตแบบ ๑ และแบบ ๒ ที่ไม่มีโครงข่าย เพราะจะเป็นการจัดเก็บซ้ำซ้อน และเป็นภาระผู้ประกอบการเกินไป	
ไม่ควรเก็บจากผู้รับใบอนุญาตประเภทที่ ๑ แต่ควรเก็บจากผู้รับสัมปทานที่เป็นรายใหญ่	
- ไม่ควรเก็บจากผู้ประกอบการ ISP เพราะจะเป็นการลดศักยภาพการแข่งขันและเพิ่มภาระแก่ผู้ประกอบการขนาดเล็กที่ไม่มีโครงข่าย อาจส่งผลให้เกิดการผูกขาดตลาดและค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นอาจตกเป็นภาระของผู้บริโภคในที่สุด - แต่ควรเก็บผู้รับสัมปทาน การยกเว้นอาจเป็นการขัดต่อวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ กสทช. ต้องส่งเสริมการแข่งขันเสรีอย่างเป็นธรรม - ในอนาคตเมื่อมีการประมูล 3G ซึ่งเป็นใบอนุญาตแบบมีโครงข่าย ซึ่งผู้ชนะประมูลจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียม USO คาดว่าจะได้เงินเพิ่มเข้ามาปีละ ๖,๐๐๐ ล้านบาท น่าจะเพียงพอต่อการดำเนินการ USO ในอนาคตโดยไม่ต้องแก้ไขวิธีการและเงื่อนไขจัดเก็บแต่อย่างใด	
- ควรจัดเก็บผู้ได้รับสัมปทานจากรัฐ เนื่องจากอยู่บนการแข่งขันในตลาดเดียวกัน - กรณีที่ผู้ประกอบการหลบเลี่ยงภาระค่าใช้จ่ายโดยการนำภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นไปฝากไว้กับบริการประเภทที่ไม่ต้องจ่าย USO จะมีโอกาสเกิดขึ้นได้ในกรณีที่เป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีหลายประเภทบริการ แต่หากเป็นผู้ประกอบการรายเล็ก เช่น วิทยุการบินฯ ที่มีบริการประเภทเดียว คือ บริการวิทยุคมนาคมเฉพาะกิจ ควรจะต้องรับภาระ USO เท่ากับผู้ให้บริการโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตหรือไม่ ซึ่งหากเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตทุกประเภท ทุกรายต้องรับภาระ USO ขอให้พิจารณาอัตราการจัดเก็บที่เหมาะสม เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายให้กับบริการที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ USO โดยตรง	
ควรจัดเก็บจากผู้รับใบอนุญาตทุกประเภท ทุกราย แต่ไม่ควรจัดเก็บจากผู้รับสัมปทานจากรัฐ เนื่องจากผู้ได้รับสัมปทานจากรัฐจะต้องส่งเงินส่วนแบ่งรายได้ให้แก่รัฐ เป็นค่าสัมปทานเป็นจำนวนที่สูงกว่าผู้รับใบอนุญาตจาก กสทช. อยู่แล้ว	
ควรเก็บจากผู้รับใบอนุญาตทุกราย และไม่จัดเก็บจากผู้รับสัมปทาน เนื่องจากกรณีผู้ได้รับสัมปทานจากรัฐได้นำส่วนแบ่งรายได้แล้ว จะทำให้เป็นการเรียกเก็บซ้ำซ้อน	

● กลุ่มผู้บริโภค ควรจัดเก็บจากผู้รับใบอนุญาตจาก กสทช. ทุกประเภท ทุกราย ตามหลักประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์ หลักประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ หลักความยั่งยืนและหลักความเท่าเทียม - ควรเก็บเงินจากผู้ประกอบการทุกราย โดยกำหนดเพดานรายได้ขั้นต่ำที่ควรได้รับการยกเว้น เพื่อมิให้ผู้ประกอบการมีช่องทางการหลีกเลี่ยง - ควรพิจารณาการจัดเก็บให้รอบคอบ คำนึงถึงเงินที่ต้องเข้ามาในกองทุนอย่างยั่งยืน ไม่มีความผันผวนมากนัก เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อกิจกรรมที่ต้องใช้เงินกองทุน ทุกรายควรมีส่วนร่วมในการจัดสรรเงินรายได้เข้ากองทุน ควรจัดเก็บจากผู้รับสัมปทานจากรัฐด้วย เพราะถือเป็นผู้ประกอบการเช่นกัน	
ประเด็นรับฟังความคิดเห็นที่ ๙ ท่านมีความเห็นอย่างไรในประเด็นอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียม USO จากปัจจุบันที่กำหนดไว้ในอัตราร้อยละ ๔	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๙	ความเห็นและผลการพิจารณา
● กลุ่มผู้ประกอบการ ไม่เห็นด้วยกับการจัดเก็บร้อยละ ๔ เนื่องจากอัตราการจัดเก็บที่นำมาพิจารณาใช้ควรเป็นรายปี ไม่ควรนำมาเฉลี่ยใช้ทั้ง ๕ ปี โดยควรประเมินจากต้นทุนที่แท้จริง และภาระของผู้ประกอบการ การจัดเก็บเงินเข้ากองทุนไม่ควรเกินงบประมาณการลงทุนในการกิจ USO ในปีนั้นๆ และควรพิจารณาเป็นรายปี ร้อยละ ๔ เป็นอัตราที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่างๆทั่วโลก ซึ่งโดยเฉลี่ยร้อยละ ๘๐ จัดเก็บไม่เกินร้อยละ ๒ จึงเป็นภาระแก่ผู้รับใบอนุญาตเพราะนอกจากค่า USO แล้วยังมีค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมเลขหมาย และค่าธรรมเนียมอื่น แต่หากให้ผู้ประกอบการทุกราย รวมถึงผู้ได้รับสัมปทานมีส่วนร่วมรับผิดชอบค่า USO แล้ว อัตราที่จัดเก็บจะลดลงได้มาก ซึ่งไม่เป็นภาระเกินควรแก่ผู้ประกอบการ ร้อยละ ๔ สูงเกินไป ควรพิจารณาใช้แนวทางที่สามารถลดค่าใช้จ่ายได้ เช่น การร่วมมือกับผู้ให้บริการในปัจจุบันเพื่อขยายโครงข่าย ร้อยละ ๔ เป็นอัตราที่สูงมาก เพราะหากมองว่าการแก้ไขปัญหาบริการไม่ทั่วถึงสามารถกระทำได้ด้วยการส่งเสริมการแข่งขันเสรี กระตุ้นให้ผู้ประกอบการแข่งขันการขยายโครงข่ายให้ครอบคลุมทั่วถึง (Availability) ส่วนบริการ USO ควรมีบทบาทในการทำให้อัตราค่าบริการเหมาะสม (Affordability) และให้ประชาชนได้รับความเท่าเทียมในการเข้าถึงบริการ (Accessibility)	เห็นควรปรับลดอัตราการจัดเก็บลงจากร้อยละ ๔ เหลือร้อยละ ๓.๗๕ เนื่องจากการประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามแผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคมระยะ ๕ ปี ประกอบกับการขยายฐานความมีส่วนร่วมของผู้รับใบอนุญาตไปยังผู้รับใบอนุญาตทุกประเภท ทำให้ กสทช. สามารถปรับลดอัตราการจัดเก็บลงเหลือร้อยละ ๓.๗๕ ต่อปี ทั้งนี้ จะมีการทบทวนอัตราการจัดเก็บในช่วงระยะเวลาของแผนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมสอดคล้องกับเป้าหมายการดำเนินงานและสภาพแวดล้อมด้านโทรคมนาคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงต่อไป

- ควรเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่เหมาะสม สอดคล้องกับความจำเป็นที่แท้จริงในการใช้จ่ายในแต่ละปี - ควรกำหนดเพดานเงินกองทุนที่จำเป็นต้องใช้ในการให้บริการ USO ในระยะ ๕ ปี ซึ่งหากมีเงินกองทุนถึงเพดานที่กำหนดแล้ว ก็ควรยุติการเก็บค่าธรรมเนียมเป็นการชั่วคราว เพื่อมิให้ปริมาณเงินเก็บสะสมในกองทุนโดยมิได้ใช้ประโยชน์	
- ร้อยละ ๔ สูงเกินไป เนื่องจาก (๑) นิยามบริการโทรคมนาคมพื้นฐานที่กำหนดไว้มีขอบเขตพันธะเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ทำให้ต้นทุนการดำเนินการ USO สูงเกินความจริง (๒) ประมาณการรายได้ที่นำมาวิเคราะห์ต่ำไป เพราะไม่ได้รวมรายได้จากการประกอบกิจการภายใต้ระบบสัมปทาน เช่น บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ทำให้ฐานรายได้การจัดเก็บค่าธรรมเนียมต่ำกว่าความจริง เกิดความไม่เท่าเทียมของผู้ให้บริการที่ทุกรายควรมีหน้าที่รับผิดชอบ USO - เสนอแนะให้ประมาณการงบลงทุน USO และประเมินรายได้รวมของอุตสาหกรรมล่วงหน้าทุกปี เพื่อคำนวณอัตราจัดเก็บที่เหมาะสม โดยประกาศล่วงหน้า โดยอัตราจัดเก็บไม่ควรเกินค่าใช้จ่ายของงบประมาณการให้บริการอย่างทั่วถึงในแต่ละปี	
ต้องพิจารณาว่าจัดเก็บบนฐานของอะไร หากต่อไปมีผู้ให้บริการ 3G ฐานรายได้พึงประเมินจะขยายเพิ่มขึ้น เงินเข้ากองทุนมากขึ้น ซึ่งหากจัดเก็บในอัตราร้อยละ ๔ จะทำให้เงินในกองทุนมีเหลือมากเกินไป จึงควรกำหนดอัตรารการจัดเก็บค่าธรรมเนียม USO ให้เหมาะสม เพียงพอกับการดำเนินงาน ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนที่เป็นภาระของผู้ประกอบการและผู้ให้บริการ โดยพิจารณาจัดเก็บจากฐานการประมาณการค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามแผนการจัดให้มีบริการ USO	
- ควรทบทวนอัตรารการจัดเก็บให้สอดคล้องกับภาพรวมรายได้ของทั้งอุตสาหกรรมโทรคมนาคม ซึ่งปี ๒๕๕๓ รายได้ทั้งอุตสาหกรรมมีมูลค่า ๓๙๑,๙๗๔ ล้านบาท และงบประมาณการลงทุนตามร่างแผน USO มีมูลค่า ๕,๕๓๔ ล้านบาทต่อปี และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้นในปีถัดมาและในปีต่อไป ดังนั้น จากการประเมินอัตรารการจัดเก็บเงินเข้ากองทุน USO ที่เหมาะสมควรไม่เกินร้อยละ ๑.๔ และน่าจะมีแนวโน้มปรับลดลงในทุกปีด้วย - อัตรารการจัดเก็บเงินเข้ากองทุน อ้างอิงจากตัวเลขทางด้านอุตสาหกรรม เทียบจาก service revenue (๒๐๑๐) ของผู้ประกอบการโทรคมนาคมแล้วนั้น จำนวนงบประมาณที่ต้องการจัดเก็บเข้ากองทุน เทียบได้เป็นร้อยละ ๑-๒ เท่านั้น จึงต้องการให้พิจารณาถึงความเหมาะสมในการจัดเก็บไม่ให้เกิดภาระกับผู้ประกอบการ	
ควรกำหนดแผนงานและประเมินค่าใช้จ่ายดำเนินการในแต่ละปีให้ชัดเจน แล้วจึงกำหนดอัตรารการจัดเก็บ โดยอาจ	

พิจารณาส่วนแบ่งตลาด ซึ่งสะท้อนต้นทุนแท้จริงและไม่เป็นภาระกับผู้ประกอบการ	
ไม่ควรเกินร้อยละ ๒ เนื่องจากมูลค่าตลาดโทรคมนาคมในอนาคตมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามสภาพทางเศรษฐกิจ หรือจากนโยบายของ กสทช. เช่น การประมูลระบบ 3G/ 4G เป็นต้น	
ไม่ควรเกินร้อยละ ๒	
● กลุ่มผู้บริโภค	
ร้อยละ ๔ สูงเมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศ และน่าจะเป็นต้นทุนที่สูงกว่าที่ควรจะเป็นหากมุ่งเน้นใช้เงินกองทุนสำหรับ USO โดยไม่ใช้มาตรการอื่น โดยเฉพาะการส่งเสริมการแข่งขันในตลาดจากการออกใบอนุญาตใหม่ และเนื่องจากขณะนี้ กสทช. ยังไม่ได้ทำการแบ่งพื้นที่ตามแนวคิดอาจทำให้อุตสาหกรรมบางพื้นที่โดยไม่จำเป็น ประกอบกับแนวโน้มการเติบโตของรายได้อุตสาหกรรมและการขยายฐานการจัดเก็บครอบคลุมผู้รับใบอนุญาตทุกประเภท อัตราค่าธรรมเนียมจึงควรปรับลดให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม	
ร้อยละ ๔ เป็นอัตราที่สูงเกินไป ในต่างประเทศเก็บน้อยกว่านี้ และหากเรียกเก็บจากผู้ประกอบการทุกราย อัตราค่าธรรมเนียมน่าจะอยู่ที่ร้อยละ ๑-๒ เท่านั้น	
ร้อยละ ๔ สูงพอสมควรสำหรับผู้ประกอบการ	
ควรกำหนดระยะเวลาในการทบทวนอัตราการจัดเก็บ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคหากต้นทุนผู้ให้บริการสูงขึ้นก็จะโอนถ่ายภาระไปให้ผู้บริโภค หากในอนาคต กสทช. สามารถขยายฐานการจัดเก็บ เช่น จากผู้รับใบอนุญาตจากการประมูลคลื่น ๓G ผู้รับสัมปทาน ผู้รับใบอนุญาตประเภทหนึ่ง อัตราการจัดเก็บก็ควรจะมีแนวโน้มลดลงเพื่อลดต้นทุนให้ผู้ประกอบการเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค	
ร้อยละ ๔ เหมาะสม เนื่องจากการพัฒนาและการดำเนินการตามแผนงาน USO ต้องใช้งบประมาณในการลงทุน	
ร้อยละ ๔ เหมาะสม เนื่องจากข้อมูลการศึกษาที่ขนาดฐานค่าธรรมเนียม USO ใกล้เคียงกับฐานค่าธรรมเนียมในต่างประเทศ สอดคล้องกับภารกิจเป้าหมาย ๕ ปี โดยจัดเก็บผู้รับใบอนุญาตทุกประเภท ทุกราย	
ร้อยละ ๔ ต่ำไป ควรกำหนดอย่างต่ำร้อยละ ๕	
ควรให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อกำหนดอัตราอย่างเหมาะสม	
ควรพิจารณาจากแผนการใช้จ่ายเงินจริงในแต่ละปีว่าจะใช้เงินประมาณเท่าไร จากนั้นให้กำหนดสัดส่วนการจ่ายของแต่ละบริษัทตามรายได้ของบริษัทในแต่ละปี แต่อาจมีกรอบเพดานว่าไม่เกินเท่าไร	
ต้องพิจารณาเหตุผลที่มาของอัตราการจัดเก็บ	
ประเด็นรับฟังความคิดเห็นที่ ๑๐	

ท่านมีความเห็นอย่างไรในประเด็นรายการที่อนุญาตให้หักลดหย่อน และการกำหนดให้ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการขนาดกลางขนาดเล็ก ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำส่งค่าธรรมเนียมเข้ากองทุนโดยพิจารณาจากขนาดของรายได้จากการประกอบกิจการ เช่น กรณีผู้รับใบอนุญาตมีฐานรายได้พึงประเมินต่ำกว่า ๒๐ ล้านบาทต่อปี ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดสรรค่าธรรมเนียม USO เป็นต้น	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๑๐	ความเห็นและผลการพิจารณา
● กลุ่มผู้ประกอบการ ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน เนื่องจากการคำนวณเงินนำส่งเข้ากองทุนควรคำนึงทั้งรายได้และค่าใช้จ่ายที่เป็นปัจจัยการผลิตที่ผู้รับใบอนุญาตต้องรับภาระ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการจัดเก็บซ้ำซ้อน เพราะรายได้ของผู้รับใบอนุญาตประเภทที่ ๑ ถูกส่งต่อเป็นรายได้ของผู้รับใบอนุญาตประเภทที่มีโครงข่าย (ในรูปแบบค่าเช่าวงจร) ที่นำไปคำนวณเงินนำส่งเข้ากองทุนแล้ว ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน เนื่องจากเพื่อให้เป็นไปตามต้นทุนที่แท้จริงและเพื่อขจัดความซ้ำซ้อนในการคิดค่าธรรมเนียม โดยเฉพาะเรื่องค่าเชื่อมต่อโครงข่าย (Termination Charge) - ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน เพื่อหลีกเลี่ยงการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมซ้ำซ้อนในหลายกรณีที่มีลักษณะเป็นเงินผ่านมือ - เห็นด้วยกับการกำหนดเพดานรายได้พึงประเมินขั้นต่ำที่ควรได้รับการยกเว้น เนื่องจากการส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย โดยพิจารณาจากรายได้จากการประกอบกิจการเป็นหลัก โดยกำหนดหลักเกณฑ์อย่างชัดเจนพร้อมหลักการและเหตุผลในการกำหนดระดับฐานรายได้พึงประเมิน ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน เพื่อส่งเสริมการแข่งขันในตลาด ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน เพื่อไม่ให้เกิดการคิดค่าธรรมเนียม USO ซ้ำซ้อนจากฐานรายได้ก่อนเดียวกัน ตัวอย่างกรณีผู้รับใบอนุญาตมีรายได้จากการให้บริการกับผู้รับสัมปทาน ซึ่งถูกนำมาประเมินค่า USO แต่หากเมื่อเกิดค่าใช้จ่าย เช่น ค่าเชื่อมต่อโครงข่าย ที่ต้องจ่ายให้กับผู้รับสัมปทานแล้วไม่อนุญาตให้นำมาหักลดหย่อน ก็เป็นการปฏิบัติที่ขัดแย้งกันเอง ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน และเห็นด้วยกับการกำหนดเพดานรายได้พึงประเมินขั้นต่ำที่ควรได้รับการยกเว้น เนื่องจากการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทุกขนาดสามารถเติบโตในการแข่งขันได้ ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน เนื่องจากการส่งเสริมผู้ประกอบการรายเล็ก โดยกำหนดมาตรการป้องกันการหลบเลี่ยงด้วยการจำแนกเป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่เข้าเกณฑ์ที่ได้รับการยกเว้น และเพื่อไม่ให้มีการชำระค่า USO ซ้ำซ้อน ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน และเห็นด้วยกับการกำหนดเพดานรายได้พึงประเมินขั้นต่ำที่ควรได้รับการยกเว้นที่ ๒๐ ล้านบาทต่อปี เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการรายเล็ก	- เห็นควรให้มีการอนุญาตให้นำรายการค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเช่าใช้โครงข่ายโทรคมนาคม ค่าเชื่อมต่อโครงข่าย (I.C) มาหักลดหย่อนก่อนคำนวณค่าธรรมเนียม USO แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายได้จากการประกอบกิจการโทรคมนาคมทั้งหมด - เห็นควรให้มีการยกเว้นไม่นำฐานรายได้สุทธิ (หลังจากหักค่าใช้จ่ายที่กำหนด) เท่ากับหรือต่ำกว่า ๒๐ ล้านบาทมาคำนวณค่า USO เฉพาะในกรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตแบบที่ ๑ และแบบที่ ๒ ที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง เหตุผลในการพิจารณา - เห็นด้วยในหลักการอนุญาตให้นำค่าใช้จ่ายที่เป็นปัจจัยการผลิตมาหักลดหย่อนได้ และตระหนักถึงภาระค่าใช้จ่ายในการเช่าใช้โครงข่ายเพื่อให้บริการ โดยเฉพาะในประเด็นของผู้รับใบอนุญาตที่ไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง ซึ่งการคำนวณค่าธรรมเนียม USO จะอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถนำรายการค่าใช้จ่ายในการเช่าใช้โครงข่ายมาหักลดหย่อนก่อนคำนวณค่าธรรมเนียม USO จำนวน ๒ รายการ ได้แก่ ค่าเชื่อมต่อโครงข่าย (IC) และ ค่าซื้อหรือเช่าโครงข่ายโทรคมนาคม เพื่อลดผลกระทบต่อผู้ประกอบการ - เพื่อส่งเสริมการแข่งขันในกลุ่มผู้ประกอบการขนาดเล็กและไม่มีโครงข่ายเป็นของตนเอง ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาตแบบที่ ๑ และแบบที่ ๒ จึงเห็นควรให้ได้รับการยกเว้นการนำส่งค่า USO กรณีมีรายได้หลังจากหักค่าลดหย่อนแล้วในจำนวนเงินเท่ากับหรือต่ำกว่า ๒๐ ล้านบาท ส่วนผู้รับใบอนุญาตที่มีรายได้สูงกว่าจำนวนดังกล่าวให้ได้รับการยกเว้นในส่วน ๒๐ ล้านบาทแรก

ควรขยายเพดานรายได้พึงประเมินขั้นต่ำที่ควรได้รับการยกเว้น ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ ขนาดอุตสาหกรรม เช่น ๑๐๐ ล้านบาทต่อปี	
ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน การคำนวณ USO ควรคิดจากรายได้สุทธิ ที่หักต้นทุนอันเกิดจากปัจจัยการผลิตทั้งหมด และเห็นด้วยกับการกำหนดเพดานรายได้พึงประเมินขั้นต่ำที่ควรได้รับการยกเว้นที่ ๒๐ ล้านบาทต่อปี เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการรายเล็ก	
• กลุ่มผู้บริโภค	
ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน และเห็นด้วยกับการกำหนดเพดานรายได้พึงประเมินขั้นต่ำที่ควรได้รับการยกเว้น เพื่อให้รายเล็กแข่งขันได้	
ควรจัดเก็บจากผู้ประกอบการทั้งขนาดกลางและเล็ก แต่ในอัตราส่วนที่แตกต่างกันไป ไม่ควรยกเว้น	
ควรให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อกำหนดแนวทางจัดการอย่างเหมาะสม	
ไม่เห็นด้วยกับการยกเว้นให้ผู้ประกอบการขนาดกลาง-เล็ก ไม่ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุน เพราะผู้ประกอบการอาจมีภาระหลีกเลี่ยงได้	
ไม่เห็นด้วย ถึงแม้จะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันทางการตลาด แต่การยกเว้นการนำส่งค่าธรรมเนียมของผู้ประกอบการรายเล็กนั้น อาจมองได้ว่าเป็นการให้สิทธิพิเศษในการนำส่งค่าธรรมเนียมเข้ากองทุนในอัตราส่วนที่ต่ำกว่ารายใหญ่	
ไม่เห็นด้วยกับการยกเว้นให้ผู้ประกอบการขนาดกลาง-เล็ก ไม่ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุน เพราะผู้ประกอบการอาจมีช่องว่างหลีกเลี่ยงการจ่ายค่าธรรมเนียม	
เห็นด้วยกับการกำหนดเพดานรายได้พึงประเมินขั้นต่ำที่ควรได้รับการยกเว้น	
ประเด็นรับฟังความคิดเห็นที่ ๑๑ ท่านมีความเห็นอย่างไรในกรณีที่ กสทช. ไม่อนุญาตให้มีการหักลดหย่อนรายการค่าใช้จ่ายที่เป็นปัจจัยการผลิตตามประกาศ USO ฉบับที่ ๒ แต่จะมีการลดอัตราการจัดเก็บลง เช่น จากร้อยละ ๔ เหลือร้อยละ ๓ เป็นต้น	
ข้อคิดเห็นสาธารณะต่อประเด็นที่ ๑๑	ความเห็นและผลการพิจารณา
• กลุ่มผู้ประกอบการ ต้องอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน ไม่ว่าจะจัดเก็บในอัตราเท่าใด เพื่อไม่เกิดการเก็บค่าธรรมเนียม USO ซ้ำซ้อน และเป็นธรรม เนื่องจากรายได้เป็นต้นทุนที่ต้องจ่ายให้ผู้ประกอบการรายอื่นด้วย ผู้ให้บริการขายปลีกที่ปลายน้ำต้องรับภาระ USO จากผู้ให้บริการต้นน้ำ เช่น การเช่าใช้โครงข่าย หรือการทำธุรกิจที่เชื่อมโยงกัน เช่น การเชื่อมต่อโครงข่าย จึงควรจัดเก็บ	เช่นเดียวกับความเห็นและผลการพิจารณาในประเด็นรับฟังความคิดเห็นที่ ๙ และ ๑๐

จากรายได้สุทธิหลังหัก Inter carrier payment แล้ว	
ควรอนุญาตให้หักลดหย่อนได้ โดยกำหนดรายการหักลดหย่อนให้ชัดเจน แต่หากอัตราการจัดเก็บลดลง เช่น อัตราจัดเก็บร้อยละ ๒ ก็ไม่จำเป็นต้องให้หักลดหย่อนก็ได้	
สนับสนุนการลดอัตราจัดเก็บแทนการอนุญาตให้หักลดหย่อน	
● กลุ่มผู้บริโภค	
ควรให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อกำหนดแนวทางจัดการอย่างเหมาะสม	
ควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ง่ายและสะดวกในการติดตามตรวจสอบในทางปฏิบัติ	
ควรให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อกำหนดแนวทางจัดการอย่างเหมาะสม	
ไม่ควรอนุญาตให้มีการหักลดหย่อน และให้คงอัตราการจัดเก็บร้อยละ ๔	
๑๒. อื่นๆ	
ความเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นอื่นๆ	
ควรพิจารณาแนวทางการสร้างความร่วมมือและประสานแนวทางการดำเนินการร่วมกับภาครัฐ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการขยายบริการ USO ในระยะยาวให้สำเร็จได้อย่างรวดเร็ว และลดภาระของภาคอุตสาหกรรม เช่น ในต่างประเทศซึ่งรัฐบาลเป็นเจ้าของหรือลงทุนโครงข่ายแห่งชาติ (Ownership or equity participation) หรือการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Private Public Partnership) รวมทั้งการที่รัฐบาลอุดหนุนและการให้แรงจูงใจด้านการเงิน (Financial Incentive and Subsidies) นอกจากนี้ ยังอาจออกมาตรการช่วยเหลือทางภาษี การส่งเสริมให้มีการใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน การส่งเสริมในเรื่องสิทธิแห่งทาง การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ที่จำเป็นสำหรับบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน	ภารกิจการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคมของ กสทช. เป็นอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ตามกฎหมาย ซึ่งในการจัดทำแผนฯ ต้องคำนึงถึงนโยบายของรัฐบาลและจะต้องมีการประสานร่วมมือในการทำงานกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องในรายละเอียดต่อไป
เสนอเพิ่มเติมถ้อยคำในหลักการจัดทำแผนฯ ข้อ ๕.๑.๑ ดังนี้ “...ตามนโยบายของรัฐบาลและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง”	
เสนอเพิ่มเติมถ้อยคำในกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงาน ข้อ ๕.๕.๔ แนวทางการขับเคลื่อน ICT ของภาครัฐ ดังนี้ “(๕) สนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของภาครัฐ”	
กลไกสำคัญในการขยายโทรคมนาคมทั่วทั้งประเทศ คือการแข่งขันเสรีอย่างเป็นธรรม เสนอแนะให้ กสทช. กำหนดแนวทางการแข่งขัน โดยให้กลไกในการจัดทำ USO เป็นส่วนเสริม และพิจารณาความพร้อมในการก้าวผ่านจาก Universal Access ไปเป็น Universal Service	
เสนอเพิ่มเติมถ้อยคำในกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงาน ข้อ ๕.๕.๓ (๑) เป็นดังนี้ “การสนับสนุนภาครัฐเพื่อช่วยยกระดับความรู้และทักษะด้าน ICT ของบุคลากรครู บุคลากรจากศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน หรือบุคลากรผู้นำ ในพื้นที่	แนวทางการดำเนินงานจะสร้างเครือข่ายการฝึกอบรมด้าน ICT ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ โดยใช้ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตชุมชนเป็นแกนหลัก

ชนบท”	
เสนอเพิ่มเติมถ้อยคำในกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงาน ข้อ ๕.๕.๓ (๒) ดังนี้ “การสร้างเครือข่ายการฝึกอบรม ICT ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ โดยใช้ศูนย์ USO NET ศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน บริการสถานศึกษาในพื้นที่ และหรือศูนย์ฝึกอบรมในพื้นที่ เป็นแกนหลักในการจัดฝึกอบรมแก่ประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศ	
เสนอเพิ่มเติมถ้อยคำในกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงาน ข้อ ๕.๕.๓ (๓) “..... <u>ตามหลักการของ Universal Design</u> เพื่อให้ประชาชนในแต่ละพื้นที่...”	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาดำเนินการต่อไป
เสนอเพิ่มเติมถ้อยคำในกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงาน ๕.๕.๓ (๔) “.... <u>พร้อมทั้งสร้างความตระหนักการใช้ ICT</u> โดยอาจดำเนินการสนับสนุนทางการเงิน...”	แนวทางการดำเนินงานจะมีการส่งเสริมเพิ่มทักษะความรู้ เพื่อยกระดับความพร้อมในการใช้ ICT และสร้างการตระหนักรู้ถึงประโยชน์ของ ICT
ควรนำไปดำเนินการจัดให้มีโครงการ USO เป็นการเร่งด่วน อาทิ การเตรียมความพร้อมของระบบโทรคมนาคมกรณีเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ เพื่อให้เกิดการให้บริการอย่างต่อเนื่องในพื้นที่ประสบภัย ก่อนที่จะเรียกเก็บเงินเพิ่มเติมจากผู้รับใบอนุญาต	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาดำเนินการต่อไป
เห็นด้วยกับระดับค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมในการดำเนินงาน USO ในประเทศไทยปีละ ๓,๗๐๐ ล้านบาทตามการศึกษาของ ITU บนสมมติฐานว่าจัดเก็บจากผู้ประกอบการทุกราย รวมถึงผู้รับสัมปทานจากรัฐ แต่ตามร่างแผนยุทธศาสตร์ USO มีเป้าหมายที่จะดำเนินการตามนโยบายของรัฐ ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเป็นปีละ ๔,๔๐๐ ล้านบาท ซึ่งจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ประกอบการ จึงควรพิจารณาค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ USO ที่เหมาะสมและไม่เป็นภาระเกินควรกับผู้ประกอบการ	การวางแผนการดำเนินการจัดให้มีบริการ USO ตามแผนระยะ ๕ ปี ได้คำนึงถึงขอบเขตภารกิจตามกฎหมาย นโยบายของรัฐ รวมทั้งสภาพความขาดแคลนและความต้องการบริการในปัจจุบัน โดยคำนึงถึงรายได้ที่ผู้ประกอบการได้รับจากการให้บริการโทรคมนาคม ซึ่งจะได้ติดตามประเมินผลงานตามแผนและพิจารณาทบทวนปรับปรุงทุกๆ ๒ ปี เพื่อให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
สำหรับโครงการนำร่องประมูลงาน USO ใน ๒ จังหวัด ควรเปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการทุกราย รวมถึงผู้ให้บริการรายเล็ก โดยพิจารณาถึงศักยภาพหรือความสามารถในการเข้าร่วมการประมูลในพื้นที่โครงการนำร่องในเบื้องต้น เพื่อเปิดโอกาสในการเรียนรู้และจัดวางระบบการให้บริการ USO ที่เหมาะสม อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม ก่อนที่จะได้ดำเนินการให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ต่อไป การกำหนดพื้นที่โครงการนำร่อง ให้ทดลองแบ่งพื้นที่ออกเป็น Cluster ที่มีขนาดครอบคลุมมากกว่า ๑ จังหวัด	รับข้อสังเกตไปพิจารณาประกอบการจัดทำหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องต่อไป
ควรสร้างระบบฐานข้อมูล (ตามกลุ่มเป้าหมายจริง) โดยเฉพาะสำหรับงาน USO และดำเนินการให้เป็นปัจจุบันทุกปี	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาดำเนินการต่อไป
ควรมีการสำรวจภาคสนามเพื่อให้มีข้อมูลสถานะโครงข่ายโทรคมนาคมครอบคลุมพื้นที่ให้บริการที่แท้จริง โดยประสานกับทีโอที และ กสท. ซึ่งเป็นผู้ให้บริการโครงข่ายหลัก	
ควรให้มีตัวแทนผู้ประกอบการเข้าร่วมเป็นกรรมการบริหารกองทุน USO ด้วย	องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารกองทุนเป็นไปตามที่กำหนดใน พ.ร.บ.องค์กร

	จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
ควรเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้บริโภคโดยให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผน เนื่องจากกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มมีความต้องการเฉพาะแตกต่างกันไป	เห็นด้วยและจะรับไว้พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
ควรให้ภาคประชาชน/ องค์กรในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในกระบวนการจัดทำแผน เช่น การยกร่างแผน และ การเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่	
ควรเปิดเผยข้อมูลในการดำเนินงาน เช่น การประมูล เพื่อให้มีส่วนร่วมติดตามและตรวจสอบ และควรให้ความสำคัญและสร้างกลไกกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้โทรคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการร่วมคิด, วางแผน, ติดตาม, ประเมินผล การจัดทำร่างแผนปฏิบัติการ รวมถึงมีการเปิดเผยข้อมูลในการดำเนินงาน	
การสนับสนุนการดำเนินการของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร - ควรสนับสนุนให้ผู้ประกอบการขยายโครงข่ายการให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมพื้นที่ที่ใช้ IPstar เพื่อให้ประชาชนมีทางเลือกในการใช้บริการ และมีอัตราค่าบริการที่ต่ำลง - ควรให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนของกระทรวงฯ ที่ใช้ IPstar โดยให้ศูนย์ฯ จ่ายค่าบริการ เท่ากับราคา ADSL สำหรับส่วนต่างของค่าบริการ ขอให้ใช้เงิน USO	ขั้นตอนการดำเนินงานจะต้องหารือกับกระทรวงฯ ในรายละเอียดต่อไป เพื่อให้การจัดให้มีบริการ USO เป็นไปในทิศทางเดียวกันมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด
ที่ผ่านมามีการเบิกจ่ายเงินกองทุนสำหรับ USO น้อย คงเหลือเงินสะสมในกองทุนฯ จำนวนมาก	ในการจัดทำแผนฯ นั้น ได้กำหนดกรอบงบประมาณจากประมาณการใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินการ โดยคำนึงถึงการนำเงินกองทุนฯ ที่มีอยู่แล้วและที่จะจัดเก็บต่อไป มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้ตามบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแผนฯ ซึ่งจะใช้วิธีการประมูลแข่งขันเป็นหลัก เพื่อให้มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
ควรแสดงรายละเอียดการประมาณการงบประมาณด้วย เพื่อความโปร่งใสและความชัดเจน	
การใช้ประโยชน์จากระบบดาวเทียม เสนอแบ่งการดำเนินงาน USO เป็น ๓ ระยะ <u>ระยะที่ ๑</u> นำดาวเทียมมาใช้เพื่อให้บริการ USO ในพื้นที่ห่างไกล ซึ่งดำเนินการได้เร็ว ไม่ต้องรอขยายสาย สามารถเป็นได้ทั้ง Last Mile access และ second Mile ในการขยายเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ <u>ระยะ ๒</u> เมื่อโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่เข้าถึงพื้นที่ สามารถใช้ระบบดาวเทียมเป็นเครือข่ายสื่อสารสำรอง (Backup) <u>ระยะ ๓</u> ระหว่างรอการขยายและติดตั้ง Fiber Optic ให้ครอบคลุมพื้นที่ สามารถใช้เทคโนโลยีดาวเทียมเพื่อให้บริการในพื้นที่นั้นได้	รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาประกอบการดำเนินการต่อไป

บริการวิทยุคมนาคมเฉพาะกิจ - ขอให้พิจารณาว่าควรให้ผู้ประกอบการที่ให้บริการด้านวิทยุคมนาคมเฉพาะกิจ ซึ่งเป็นบริการที่มีข้อจำกัดค่อนข้างสูง เป็นบริการเฉพาะที่เน้นในด้านความปลอดภัยและกระบวนการผลิตเป็นหลัก ผู้ใช้บริการเป็นประเภทองค์กร บริการเฉพาะพื้นที่ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไป โดยสภาพของตลาดไม่ได้มีการแข่งขัน <u>ต้องมีส่วนร่วมสนับสนุนแผน USO หรือไม่</u> ทั้งนี้ หากเห็นว่าควรเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนแผน USO ก็ควรกำหนดให้มีแผน USO ที่มีความเกี่ยวข้องกับบริการด้านวิทยุคมนาคมด้วย เช่น การสนับสนุนกิจการวิทยุสมัครเล่น การสนับสนุนข่ายวิทยุเพื่อความปลอดภัย - ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ให้บริการวิทยุคมนาคม มีความแตกต่างไปจากผู้ให้บริการโทรศัพท์หรืออินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นลักษณะที่ให้บริการโครงข่าย ในส่วนของอุปกรณ์ลูกข่ายหรืออุปกรณ์ปลายทางผู้ให้บริการจะเป็นผู้จัดหาเอง แต่ในกรณีของบริการวิทยุคมนาคม ทาง บริษัทฯ เป็นผู้ลงทุนจัดหาอุปกรณ์วิทยุลูกข่าย และจัดเป็นต้นทุนส่วนใหญ่ของการให้บริการ จึงมีคำถามว่า <u>เงินลงทุนในการจัดหาอุปกรณ์วิทยุลูกข่าย ถือว่าเป็นปัจจัยการผลิตที่สามารถนำมาหักลดหย่อนค่า USO ได้หรือไม่</u> หากให้นำมาหักได้ จะใช้มูลค่าตามค่าเสื่อมราคาทางบัญชีที่กำหนดไว้ได้หรือไม่	